

**STANDARDE DE CALITATE PRIVIND
ASISTENȚA COPIILOR AFLAȚI ÎN DIFICULTATE
DIN EUROPA**

STANDARDE DE CALITATE PRIVIND ASISTENȚA COPIILOR AFLAȚI ÎN DIFICULTATE DIN EUROPA

Introducere

Prefață

de Benita Ferrero-Waldner, Comisar European cu Relațiile Externe și Politica Vecinătății Europene

Astăzi, Uniunea Europeană trece prin schimbări semnificative pe plan economic, politic, de mediu și social, care îi afectează copiii. Copiii care locuiesc cu părinți săraci sau copiii care nu pot trăi cu părinții lor sunt cei mai expuși sărăciei, excluderii și discriminării care îi pot face tot mai predispuși la abuzuri, neglijență și exploatare. Natura și circumstanțele educației unui copil influențează în mare parte situația copilului respective în viața de zi cu zi. Este trist faptul că procentul copiilor europeni care trăiesc în sărăcie între granițele UE este mai mare decât procentul adulților care trăiesc în sărăcie. Prin urmare, trebuie să asigurăm condiții adecvate de trai și asistență pentru toți copiii.

În calitate de Comisar însărcinat cu Relațiile Externe și Politica Bunei Vecinătăți Europene, mă concentrez în principal pe o protecție eficientă a drepturilor copiilor, ținând cont de nevoile lor individuale și de abilitățile de evoluție, Uniunea Europeană acționând ca un deschizător de drumuri pentru restul lumii. Promovarea, protecția și respectarea drepturilor copiilor au devenit o prioritate politică importantă în politicile interne și externe ale UE. Drepturile copilului fac parte din drepturile omului pe care Uniunea Europeană și statele membre sunt obligate să le respecte conform tratatelor internaționale și europene, inclusiv Convenția Națiunilor Unite pe tema Drepturilor Copilului și Protocoalele sale Opționale, Țelurile de Dezvoltare ale Mileniului, Convenția Europeană pe tema drepturilor omului și Carta Europeană a Drepturilor Fundamentale.

În acest context, Standardele de Calitate pentru Copii completează eforturile noastre în emiterea politicii, în special în cazurile în care copiii nu pot trăi cu părinții lor. Bazându-se pe cazuri reale acestea conturează standarde comune care au ca scop asigurarea și îmbunătățirea oportunităților de dezvoltare pentru copiii și tinerii din centrele de asistență socială pentru copiii din toată Europa. Sunt convinsă că aceste standarde constituie o contribuție valoroasă și un pas înainte important spre armonizarea sistemelor de îngrijire a copiilor din Europa.

Benita Ferrero-Waldner
Comisar cu Relațiile Externe
și Politica Vecinătății Europene

Recunoaștere

Aceste standarde nu ar fi putut fi elaborate fără participarea valoroasă a 163 copii și tineri, 36 părinți naturali, 106 asistenți și 24 membrii ai familiilor părinților adoptivi, avocați și reprezentanți ai guvernelor din toată Europa.

"Celălalt punct decisiv a fost modul în care m-a abordat mama adoptivă prima dată când ne-am întâlnit. Primul lucru pe care l-am observat a fost modul în care s-a purtat. M-a ajutat să mă relaxez. Și ea mi-a spus: "Și eu sunt doar un om. Astăzi te pot ajuta eu, mâine mă poți ajuta tu".

(Mamă din Norvegia, cod 22.04.02)

Cuvânt înainte

Măsurile luate în interesul copiilor rămași fără îngrijirea părinților constituie o forță motivantă comună a celor trei organizații ale noastre, FICE (Federația Internațională a Comunităților Educaționale), IFCO (Organizația Internațională pentru Asistență în Adopții) și organizația SOS Children's Village. Prin intermediul programului Calitate pentru Copii (Q4C), căutăm să îmbunătățim situația copiilor rămași fără îngrijirea părinților și să susținem evoluția lor prin intermediul standardelor de calitate a asistenței sociale a copiilor orfani.

Această publicație prezintă proiecte Calitate pentru Copii și standardele de calitate rezultate pentru asistența socială a copiilor orfani în Europa.

Premize

Odată cu adoptarea Convenției Națiunilor Unite pe tema Drepturilor Copilului (UN CRC) din 1989, obiectivele celor trei organizații au obținut un cadru legal internațional.

Acest angajament față de respectarea, protecția și aplicarea drepturilor copiilor a consolidat acțiunile noastre. Din cauza înmulțirii violărilor drepturilor copiilor în toată lumea, am convenit că nu era de ajuns să avem pur și simplu angajamente politice învăluite în tratate internaționale, nu era de ajuns nici să multiplicăm acțiunile ce vizau protecția copilului.

Cu aceste gânduri, programul Calitate pentru Copii a fost construit cu convingerea puternică că îmbunătățirea eficientă și susținută a situației copiilor din orfelinate ar fi posibilă numai prin parteneriate puternice. Acest lucru a condus la colaborarea celor trei organizații ale noastre la crearea proiectului și la asigurarea abordării prin participarea la dezvoltarea acestuia.

După trei ani de cercetări și eforturi consolidate care au condus la elaborarea *Standardelor curente Calitate pentru Copii*, ne-am angajat să întărim colaborarea noastră și să dezvoltăm noi parteneriate la toate nivelele pentru a promova standardele și a proteja drepturile copiilor rămași fără îngrijirea părinților, atât în Europa cât și în lumea întreagă.

Cadrul de implementare

Pentru a consolida atenția pe care UN CRC a îndreptat-o asupra situației copiilor rămași fără îngrijirea părinților, Comitetul pentru Drepturile Copilului a cerut în 2004 elaborarea "Indicațiilor Națiunilor Unite pentru Protecția Copiilor Rămași fără Îngrijirea Părinților". În mod similar, în 2005 Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei a adoptat o recomandare referitoare la drepturile copiilor din instituții rezidențiale din statele membre. Programul Calitate pentru Copii completează acest cadru cu standardele de calitate care pot fi aplicate direct de către practicanți.

Provocările viitoare trebuie să asigure respectarea acestor standarde la nivel național și îndeplinirea datoriei noastre comune de a asigura drepturi egale pentru toți copiii.

Mulțumim sincer tuturor celor care au contribuit la dezvoltarea acestor standarde de calitate, inclusiv copiilor și tinerilor.

Întâmpinăm cu entuziasm și încurajăm pe toți cei care se angajează să susțină implementarea standardelor la toate nivelele!

Monika Niederle
FICE International

Keith Henderson
IFCO

Helmut Kutin
SOS-Kinderdorf International

Cuprins

Cadrul

Declarația Misiunii

Viziune

Misiune

Valori

Concepte centrale

Principii

Cadru de referință

Dezvoltarea și implementarea standardelor

Scop

Cercetare

Dezvoltarea standardelor

Implementarea Standardelor de Calitate pentru Copii

Structura și prezentarea Standardelor de Calitate pentru Copii

Structura

Prezentarea Standardelor de Calitate pentru Copii

Standardele de Calitate pentru Copii – Domeniu Standarde 1

Procesul de luarea deciziilor și de acceptare

Standard 1: Copilul și familia de proveniență primesc sprijin pe durata procesului de luarea deciziilor

Standard 2: Copilul are dreptul să participe la procesul de luarea deciziilor

Standard 3: Un proces profesionist de luarea deciziilor asigură cea mai bună asistență pentru copil

Standard 4: Frații sunt îngrijiți împreună

Standard 5: Tranziția către noul cămin este pregătită bine și implementată cu precizie

Standard 6: Procesul de asistență socială a copiilor orfani este îndrumat de un plan individual de asistență

Calitatea pentru Copii – Domeniu standarde 2:

Procesul de acordarea a asistenței

Standard 7: Plasamentul copilului se potrivește nevoilor lui/ei, situației de trai și mediului social de proveniență

Standard 8: Copilul păstrează contactul cu familia de proveniență

Standard 9: Asistenții maternali au calificare și condiții de muncă adecvate

Standard 10: Relația asistentului maternal cu copilul se bazează pe înțelegere și respect

Standard 11: Copilul are dreptul să participe activ la luarea deciziilor care îi afectează direct viața

Standard 12: Copilul este îngrijit în condiții de trai adecvate

Standard 13: Copiii cu nevoi speciale primesc îngrijire corespunzătoare

Standard 14: Copilul/tânărul este în mod constant pregătit pentru a trăi independent

Calitatea pentru Copii – Domeniu Standarde 3:

Procesul de încetarea asistenței sociale

Standard 15: Procesul de încetarea asistenței este planificat și implementat în detaliu

Standard 16: Comunicarea în procesul de încetarea asistenței se realizează într-o manieră folositoare și corespunzătoare

Standard 17: Copilul/tânărul are dreptul să participe la procesul de încetare a asistenței sociale

Standard 18: Se asigură sprijin ulterior continuu și posibilități de contact

Glosar de termeni folosiți

Anexă

Cadrul de referință al Convenției pe tema Drepturilor Copilului (UN CRC)

Convenția pe tema Drepturilor Copilului

Organizațiile partenere în cadrul programului Calitate pentru Copii

Mențiuni

Cadru

Din mai multe motive, sute de mii de copii din Europa nu pot crește alături de familiile lor biologice, intervenția statului plasându-i în asistența socială pentru copiii orfani. O serie de sisteme diferite de asistență sunt oferite acestor copii pentru a asigura și îmbunătăți șansele lor de dezvoltare. Un mediu inadecvat de asistență socială poate împiedica această dezvoltare și poate face copiii mai vulnerabili și mai susceptibili de a nu li se respecta drepturile fundamentale.

Pe acest fond și în ciuda atenției mărite acordate acestui subiect de către UN CRC, în 2004 Comitetul Națiunilor Unite pentru Drepturile Copilului a solicitat dezvoltarea unor instrucțiuni ale Națiunilor Unite pentru protecția copilului fără îngrijire parentală.

La nivel european, aceste recomandări ale Consiliului Europei referitoare la drepturile copiilor din instituțiile rezidențiale dau naștere și unui cadru de lucru cu copiii rămași fără îngrijirea părinților.

În context european, organizațiile pentru protecția copilului, FICE, IFCO și SOS Children's Village, folosind propria experiență, au identificat o necesitate considerabilă pentru dezvoltarea standardelor de calitate în domeniul asistenței sociale a copilului orfan. Într-o Europă care se concentrează în principal pe creșterea economică, inițiativele paneuropene trebuie de asemenea să facă față provocărilor sociale.

Pe acest fundal, cele trei organizații pentru protecția copilului, FICE, IFCO și SOS Children's Village au lansat în martie 2004 un proiect care vizează asigurarea și îmbunătățirea șanselor de dezvoltare ale copiilor și tinerilor în sistemul de asigurare socială din Europa.

Declarația de Misiune

Viziunea

Declarația de viziune a programului Calitate pentru Copii afirmă următoarele:

Copiii rămași fără îngrijirea părinților trebuie să li se acorde ocazia de a-și forma viitorul pentru a deveni membri activi ai societății, de încredere și independenți, trăind într-un mediu care îi susține, protejează și îngrijește, care promovează potențialul lor complet.

Misiunea

Misiunea programului Calitate pentru Copii este aceea de a îmbunătăți situația și de a dezvolta șansele copiilor din asistența socială, prin intermediul următoarelor obiective:

- Crearea unei rețele de acționari care susțin drepturile copiilor din asistența socială.
- Dezvoltarea standardelor europene de calitate bazate pe experiențele și practicile corecte ale oamenilor direct implicați.
- Promovarea adopțiilor, implementarea și monitorizarea standardelor de calitate pentru copii în asistența socială la nivel național și european.

Valori

Calitate pentru Copii deține cinci valori principale egale care au fost luate în considerație în timpul proiectului. Acestea sunt:

- **Participarea:** Persoanele preocupate în mod direct de asistența socială a copilului, au fost implicați în mod activ în proiect încă din 2004; printre aceștia se numără copii și tineri care au beneficiat de asistență socială, grija familiilor de proveniență, a asistenților maternali și a asistenților sociali.
- **Uniformizarea sexuală și diversitate:** Uniformizarea sexuală și diversitatea tuturor celor implicați în asistența socială a copilului se reflectă în aceste procese.
- **Parteneriat:** Oamenii și organizațiile direct implicate în asistența socială a copilului orfan au

oazia de a se alătura proiectului la nivel național și internațional.

- **Angajament:** Programul Calitate pentru Copii se angajează față de UN CRC.
- **Responsabilitate și susținere:** Programul Calitate pentru Copii este responsabil față de cele 3 organizații care au creat acest proiect. El va fi susținut printr-o rețea europeană ghidată de cele 3 organizații, care va asigura promovarea standardelor și dezvoltarea parteneriatelor pentru a susține îmbunătățirea situației și dezvoltarea șanselor copiilor din asistența socială.

Concepte centrale

Principii

Fundamentul Standardelor de Calitate pentru Copii îl reprezintă informațiile adunate din relatările (poveștile) oamenilor care au experiență în domeniul asistenței sociale (naratorii). După analizarea poveștilor, programul Calitate pentru Copii a identificat o serie de declarații comune cuprinse de acestea. Acestea au fost clasificate în următoarele domenii:

Comunicarea și participarea

Naratorii au exprimat importanța unei comunicări corespunzătoare și transparente în timpul procesului de acordare a asistenței sociale. În povești a mai fost subliniată și importanța de a fi ascultat și a-i fi luată în considerare părerea.

Intervenția Serviciilor pentru Protecția Copilului

Soluții individuale prompte și corespunzătoare pentru copii, inclusiv plasamentul fraților în același cămin, implicarea familiei de proveniență și monitorizarea procesului au fost aspecte comune menționate de naratori.

Asistența

Principalele subiecte identificate referitoare la asistență au fost: o tranziție ușoară de la o formă de asistență la alta, contactul copiilor cu familiile lor biologice și rudele și asistenții maternali.

Structura, regulile, ritualurile, stabilirea limitelor, recunoașterea și acceptarea limitelor – acestea au fost subiectele adesea menționate de tineri ca fiind importante în viața de zi cu zi când trăiești în asistența socială.

Importanța unor relații stabile și a afecțiunii între copil și asistent maternal, legătura afectivă și sprijinirea potențialului copilului au fost subliniate ca fiind importante pentru asistenții maternali ai copiilor/tinerilor.

Încetarea asistenței sociale

Pentru naratori, principalele aspecte pe care trebuie să la ia în considerare un asistent maternal când pregătește un copil/tânăr pentru finalul asistenței sociale sunt: susținerea copilului/tânărului în luarea propriilor decizii și stabilirea propriei vieți personale, pregătirea lor pentru a trăi independent și susținerea și consilierea în timpul procesului de după încetarea asistenței sociale.

Cadrul de referință

Standardele de Calitate pentru Copii au fost elaborate în cadrul UN CRC; fiecare standard de Calitate pentru Copii reflectă unul sau mai multe principii centrale ale UN CRC: nediscriminare; devotament intereselor copilului; dreptul la viață, supraviețuire și dezvoltare și respectul față de opiniile copilului.

Dezvoltarea și implementarea standardelor

Scopul

Standardele Calității pentru Copii au fost dezvoltate pentru a informa, îndruma și influența părțile implicate în asistența socială a copiilor orfani, și anume: copiii și tinerii care sunt pe punctul de a beneficia sau beneficiază de asistența socială, familiile biologice al/ale căror copil/copii urmează să

beneficieze sau beneficiază de asistența socială, asistenții maternali, managerii organizațiilor de asistență, asistenții sociali, personalul Serviciilor pentru Protecția Copilului, cercetători ai vieții copiilor/tinerilor, organizații nonguvernamentale care lucrează în domenii de dezvoltare a copiilor și tinerilor, reprezentanți ai autorităților publice la toate nivelele, etc.

Țările țintă

Austria, Belgia, Bulgaria, Croația, Cipru, Danemarca, Elveția, Estonia, Finlanda, Franța, Germania, Grecia, Islanda, Irlanda, Italia, Letonia, Lituania, Luxemburg, Malta, Norvegia, Olanda, Polonia, Portugalia, Regatul Unit, Republica Cehă, România, Slovacia, Slovenia, Spania, Suedia, Turcia, Ungaria.

Cercetarea

Obiectivul cercetării programului Calitate pentru Copii a fost de a aduna relatări privind bunele practici din cele 32 țări participante, de a le analiza și a transforma ulterior aceste informații în standarde de calitate.

Metoda de colectare a datelor aleasă de programul Calitate pentru Copii a fost Narățiunea; această metodă asigură participarea directă a intervievaților la crearea fundamentului pentru Standardele de Calitate pentru Copii.

Articolele studiate au fost povestiri de bune practici din partea celor care au experiența asistenței sociale.

În cadrul programului Calitate pentru Copii au fost adunate și analizate 332 povestiri din 26 de țări. Numărul mediu de povestiri adunate a fost de 10.5 pe țară. Un total de 49% din povestiri au fost de la copii și tineri care au experiența asistenței sociale (grupul demografic cel mai important pentru proiect); 11.5% din părinții biologici; 32% din asistenții maternali (familii adoptive și pentru cazuri de urgență, lideri ai tinerilor și alt personal din organizații de asistență socială) și 7.5% au fost din alte surse (asistenți sociali, avocați, etc).

Analiza informațiilor și rezultatele

Ideea de bază a acestei abordări a fost realizarea unei analize calitative de fond care a fost realizată prin citirea informației textuale (povestirile) pentru a identifica variabilele distinctive: categorii, concepte, proprietăți și inter-relaționările lor din povestiri.

Grupul care analizat povestirile a îmbinat rezultatele într-o matrice de informații și pe baza acestora au creat un raport folosind informațiile. Acest raport a oferit informații despre experiențe, așteptări și nevoi ale persoanelor intervievate. Categoriile identificate în povestiri sunt menționate mai sus (vezi concepte centrale).

Dezvoltarea Standardelor

Echipa proiectului (PT) Calitate pentru Copii a inițiat consultări naționale în 32 de țări europene în care activează cel puțin una din cele trei organizații. Un rezultat de bază al acestor consultații a fost nominalizarea coordonatorilor naționali (NC), care, împreună cu echipele naționale (NT) trebuiau să realizeze studii și să dezvolte standarde la nivel național. Prima sarcină a echipelor naționale a fost să adune și să analizeze povestirile de bună practică de la persoane direct implicate în asistența socială a copiilor. Rezultatele acestor analize au fost folosite ca bază pentru dezvoltarea standardelor de calitate.

Prima versiune a Standardelor de Calitate pentru Copii a fost elaborată de echipele naționale cu sprijinul echipei proiectului. Această versiune inițială a fost elaborată în continuare în timpul a trei ședințe cu echipele transnaționale, cu participarea tinerilor din proiectul Calitate pentru Copii. După finalizarea primei versiuni persoanele intervievate (naratorii) și membrii echipelor naționale au avut ocazia de a trimite *feedback*-ul lor echipei proiectului. Recomandările lor au fost incluse în standarde în timpul ultimei ședințe a echipelor transnaționale.

O echipă alcătuită dintr-un tânăr și membri ai echipelor naționale și echipa proiectului a revizuit,

editat și finalizat standardele.

Implementarea standardelor de Calitate pentru Copii

Pentru a îndeplini misiunea Calității pentru Copii pe baza principiilor cheie interconectate ale egalității, includerii și participării, au fost identificate următoarele două obiective:

- pledarea pentru adoptarea standardelor de calitate pentru copiii care beneficiază de asistență socială la nivel național și european;
- promovarea standardelor de Calitate pentru Copii și abordarea și filozofia lor la nivel național, european și internațional.

Structura și prezentarea standardelor de Calitate pentru Copii

Standardele de Calitate pentru Copii au fost elaborate pentru a asigura și îmbunătăți situația și dezvoltarea șanselor copiilor și tinerilor din asistența socială din Europa. Standardele urmăresc susținerea acționarilor asistenței sociale pentru copii și tineri orfani; aceștia sunt copiii și tinerii, familiile biologice, asistenții maternali, organizațiile de asistență socială, Serviciile pentru Protecția Copilului, precum și instituții guvernamentale naționale și internaționale.

Structura

Standardele de Calitate pentru Copii constau într-un set de 18 standarde, organizate în funcție de etapele asistenței sociale identificate în stadiul (a) al cercetării. Fiecare standard de Calitate pentru Copii cuprinde 4 elemente (b).

a) Domeniile Standardelor

În acest document, procesul de asistență socială este împărțit în trei domenii:

Procesul de luare a deciziilor și de acceptare:

Acest proces are două faze: evaluarea situației copilului pentru a decide asupra celei mai bune soluții și pașii care duc la integrarea copilului în viitoarea lui situație de trai.

Procesul de acordare a asistenței:

Procesul de acordare a asistenței este perioada dintre procesul de acceptare și procesul de încetare a asistenței sociale. Se referă la asistența efectivă și sprijinul din partea asistentului maternal.

Procesul de încetare a asistenței:

Acesta e procesul prin care copilul/tânărul devine independent, se întoarce la familia din care provine sau se mută la alți părinți de plasament. Include sprijinul continuu pe care îl obține de la fostul (la acel moment) asistent maternal.

b) Elementele Standardului

Titlul și descrierea Standardului

Declarații clare referitoare la nivelul calitativ necesar. Standardul oferă structura și direcția activității din cadrul asistenței sociale a copiilor orfani.

Citate

Citate selectate din povestirile naratorilor; sunt codate în concordanță cu o bază de date a proiectului Calitate pentru Copii.

Responsabilități

Un set de sarcini, datorii și domenii definite de competență pentru toți acționarii implicați în implementarea respectivului standard.

Indicații

Cerințe legate de implementarea standardului respectiv.

Semne de avertizare

Descrierea a ceea ce nu trebuie să se întâmple dacă respectivul standard este implementat.

Prezentarea Standardelor de Calitate pentru Copii

Domeniu Standarde 1: Procesul de luarea deciziilor și de acceptare

Standard 1: Copilul și familia lui de proveniență primesc sprijin în timpul procesului de luarea deciziilor

Copilul și familia de proveniență au dreptul la o intervenție dacă își exprimă dorința de a schimba situația lor de trai sau când situația o cere. Prioritatea cea mai mare o reprezintă siguranța copilului și binele lui. Copilul și familia lui de proveniență sunt întotdeauna ascultați și respectați.

Standard 2: Copilul are dreptul să participe în procesul de luarea deciziilor

Toate părțile implicate ascultă și respectă copilul. Copilul este informat corespunzător despre situația lui, este încurajat să-și exprime părerile și să participe la acest proces în concordanță cu nivelul său de înțelegere.

Standard 3: Un proces profesionist de luare a deciziilor asigură cea mai bună asistență pentru copil

Procesul de luare a deciziilor implică două întrebări: Care soluții vizează cel mai bine interesele copilului? Dacă se identifică nevoia de asistență socială, care este cel mai bun plasament pentru copil?

Toate părțile direct implicate în dezvoltarea copilului colaborează folosind expertiza de care dispun. Ei primesc și împărtășesc informațiile relevante despre procesul de luare a deciziilor. Când copiii cu nevoi speciale urmează să fie acceptați, nevoile lor speciale sunt luate în considerare.

Standard 4: Frații sunt îngrijiți împreună

În timpul procesului de acordare a asistenței sociale, frații sunt îngrijiți împreună. Frații sunt plasați separat numai dacă acest lucru servește interesului lor. În acest caz se asigură contactul dintre ei, cu excepția cazului în care acesta îi afectează în mod negativ.

Standard 5: Tranziția către noul cămin este bine pregătită și implementată cu precizie

După ce s-a stabilit de comun acord forma de asistență, viitoarea organizație de asistență socială pregătește în detaliu acceptarea copilului. Primirea trebuie să fie treptată și să provoace cât mai puțin dezechilibru. Tranziția către noul cămin este organizată ca un proces al cărui scop principal este acela de a asigura respectarea intereselor copilului și bunăstarea tuturor părților relevante implicate.

Standard 6: Procesul de asistență socială este ghidat de un plan individual de asistență

Se creează un plan individual de asistență în timpul procesului de luarea deciziilor, care va fi dezvoltat în continuare și implementat în timpul întregului proces de acordare a asistenței sociale. Acest plan este menit să îndrume dezvoltarea generală a copilului.

În general, planul de asistență definește statutul de dezvoltare a copilului, stabilește obiective și măsuri și clarifică resursele necesare pentru a susține dezvoltarea generală a copilului. Fiecare decizie relevantă din timpul procesului de asistență

este luată pe baza acestui plan.

Domeniu Standarde 2: Procesul de acordare a asistenței

Standard 7: Plasamentul copilului se potrivește nevoilor lui, situației de trai și mediului social de proveniență

Copilul crește într-un mediu în care se simte inclus, sprijinit, protejat și îngrijit. Posibilitatea copilului de a crește într-un mediu familial afectiv îndeplinește criteriile de mediu.

În noul cămin, copilul are șansa de a construi o relație stabilă cu asistentul maternal și de a menține legătura cu mediul său social.

Standard 8: Copilul păstrează legătura cu familia de proveniență

Relația copilului cu familia din care provine este încurajată, menținută și sprijinită, dacă acest lucru este în interesul copilului.

Standard 9: Asistenții maternali au calificare și condiții de lucru adecvate

Asistenții maternali sunt evaluați în amănunt, selecționați și instruiți înainte de a prelua responsabilitatea îngrijirii unui copil. Aceștia sunt întruniți în mod continuu și sunt sprijiniți profesional pentru a asigura dezvoltarea generală a copilului.

Standard 10: Relația copilului cu asistentul maternal se bazează pe înțelegere și respect

Asistentul maternal acordă atenție în mod individual copilului și face un efort conștient de a-i câștiga încrederea și de a-l înțelege. Asistentul maternal întotdeauna comunică cu copilul în mod deschis, onest și cu respect.

Standard 11: Copilul are dreptul să participe în mod activ la luarea deciziilor care îi afectează direct viața

Copilul este recunoscut ca fiind expertul propriei vieți. Copilul este informat, ascultat și luat în serios și optimismul său este recunoscut ca un potențial semnificativ. Copilul este încurajat să-și exprime sentimentele și să-și împărtășească experiențele.

Standard 12: Copilul este îngrijit în condiții de trai corespunzătoare

Standardele de trai și infrastructura organizației de asistență satisfac nevoile copilului în ceea ce privește confortul, siguranța, condițiile de trai sănătoase, precum și accesul nerestricționat la educație și comunitate.

Standard 13: Copiii cu nevoi speciale beneficiază de asistență corespunzătoare

Asistenții maternali sunt instruiți în mod continuu și specific și sprijiniți pentru a satisface nevoile speciale ale copiilor din grija lor.

Standard 14: Copilul/tânărul este pregătit în continuu pentru a trăi independent

Copilul/tânărul este susținut în modelarea viitorului său în sensul devenirii unui membru activ al societății, de încredere și independent. El are acces la educație și i se dă ocazia de a dobândi înțelepciune pentru viață și de a adopta valori.

Copilul/tânărul este sprijinit în dezvoltarea respectului de sine. Acest lucru îi permite să se simtă puternic și în siguranță și să facă față dificultăților.

Domeniu Standarde 3: Încetarea asistenței sociale

Standard 15: Procesul de încetare a asistenței sociale este planificat și implementat în detaliu

Procesul de încetare a asistenței sociale este un stadiu vital în asistența socială a

copilului și este planificat și implementat în detaliu. Se bazează în primul rând pe planul individual de asistență socială a copilului/tânărului.

Copilul/tânărul este recunoscut ca fiind expertul în privința calității propriei asistențe. *Feedback*-ul lui este esențial pentru dezvoltarea ulterioară a calității sistemului de asistență și a respectivului model de asistență.

Standard 16: Comunicarea în procesul de încetarea asistenței sociale este realizată într-o manieră folositoare și corespunzătoare

Toate părțile implicate în procesul de încetarea asistenței sociale primesc toate informațiile relevante în conformitate cu rolul lor în proces. În același timp, copilul/tânărul și familia de proveniență au dreptul la intimitate și siguranță.

Toate informațiile sunt comunicate într-un mod ușor de înțeles și potrivit pentru copil/tânăr și familia de proveniență.

Standard 17: Copilul/tânărul are dreptul să participe la procesul de încetare a asistenței sociale.

Procesul de încetarea a asistenței sociale se bazează pe planul individual de asistență. Copilul/tânărul este încurajat să-și exprime părerile și preferințele în legătură cu situația curentă și viitoarea viață. El participă la planificarea și implementarea procesului de încetare a asistenței sociale.

Standard 18: Se asigură sprijinul ulterior continuu și oportunități de contact

După ce copilul/tânărul a părăsit orfelinatul, acesta are ocazia de a primi ajutor și sprijin. Organizația de asistență socială se luptă pentru a se asigura că ei nu privesc procesul de încetare a asistenței sociale ca o nouă ruptură majoră.

Dacă tânărul a atins vârsta majoratului, organizația de asistență ar trebui să îi ofere în continuare sprijin și oportunitatea de a păstra legătura.

Domeniu Standarde 1

Procesul de luare a deciziilor și de acceptare

Procesul de luare a deciziilor are două faze:

Prima fază a procesului de luare a deciziilor include evaluarea nevoilor copiilor și a situației familiale și o decizie asupra celei mai bune soluții pentru copil. Dacă în acest caz cea mai bună opțiune pentru interesele copilului este asistența pentru copiii orfani, faza următoare a procesului de luare a deciziilor începe prin identificarea celui mai bun plasament. Procesul de luare a deciziilor se finalizează atunci când plasamentul a fost stabilit de comun acord de către toate părțile implicate.

Procesul de acceptare include toate activitățile referitoare la integrarea copilului în viitoarea situație de trai. Toate părțile implicate direct în dezvoltarea copilului primesc și împărtășesc informații relevante referitoare la procesul de luare a deciziilor.

Când copii cu nevoi speciale urmează să fie acceptați, se iau în considerare nevoile lor specifice.

Acest domeniu de standarde cuprinde următoarele standarde:

Standard 1: Copilul și familia din care provine primesc sprijin în timpul procesului de luare a deciziilor

Standard 2: Copilul are dreptul să participe la procesul de luare a deciziilor

Standard 3: Un proces profesionist de luare a deciziilor asigură cea mai bună îngrijire pentru

copil

Standard 4: Frații sunt îngrijiți împreună

Standard 5: Tranziția către noul cămin este bine pregătită și implementată cu precizie

Standard 6: Procesul de asistență socială este îndrumat de un plan individual de asistență

Standard 1 Copilul și familia de proveniență primesc sprijin în timpul procesului de luare a deciziilor

Copilul și familia de proveniență au dreptul la intervenție dacă își exprimă dorința de a schimba situația de trai actuală sau când situația o cere. Siguranța copilului și interesele lui sunt prioritatea principală. Copilul și familia de proveniență sunt întotdeauna ascultați și respectați.

„Îmi era foarte frică să nu-mi pierd copiii [...]. Dar imediat am simțit că sunt încă o persoană importantă în viața lor. Am fost implicată în tot ce s-a întâmplat cu copiii mei. M-am simțit ca o parte integrantă [...], puteam să le arăt mereu copiilor mei că mă interesează soarta lor și asta mai ales pentru că mi s-a permis să iau parte la marile evenimente din viața copiilor.”

(Mamă din Luxemburg, cod 18.04.01)

"Fata are 14 ani și nu vrea să meargă acasă. Se întâlnesc cu Serviciile pentru Protecția Copilului să discute situația. Are o cerere anume: Vrea o familie nouă. Realizăm rețeaua fetei, cunoștințele ei, etc, pentru a realiza o vedere de ansamblu. Se pare că există probleme semnificative de comunicare între mamă și fiică. Îi spun fetei ar fi o idee bună să adune pe toată lumea într-o ședință pentru a discuta despre ce i se pare ei cel mai dificil în situația de față. "

(Colaborator la Serviciile pentru Protecția Copilului din Norvegia, cod 22.07.01)

A) Responsabilități

Serviciile pentru Protecția Copilului • Desemnează imediat un responsabil pentru sprijinirea copilului și familiei lui de-a lungul procesului de luare a deciziilor și, dacă e posibil, întregul proces de asistență socială.

B) Indicații

1. Responsabilul pentru copil este întotdeauna disponibil

Persoana responsabilă este disponibilă pe durata întregului proces de luare a deciziilor pentru a clarifica situația copilului și pentru a sprijini copilul și familia de proveniență. Dacă e posibil, persoana responsabilă monitorizează și sprijină întregul proces de asistență.

2. Toate părțile relevante sunt implicate într-un mod precis

Responsabilul demonstrează un interes activ față de diferitele aspecte ale situației copilului și informează pe toți oamenii implicați despre drepturile lor. Acesta implică toate părțile relevante care pot contribui pentru a lămurii situația copilului și a ajuta la găsirea soluției.

Persoana responsabilă ascultă toate părțile implicate, îi tratează cu același respect și prezintă opțiunile copilului în mod cinstit.

C) Semne de avertizare

•Copilul și/sau familia de proveniență nu primesc sprijin atunci când au nevoie sau solicită asistență.

•Povestirea copilului este ignorată sau nu este crezută.

- Este auzită numai o versiune a povestirii.
- Părțile implicate nu sunt tratate sau respectate în mod egal.
- Informațiile despre drepturile copiilor nu sunt oferite într-o manieră corespunzătoare.

Standard 2 Copilul are dreptul să participe la procesul de luare a deciziilor

Toate părțile implicate ascultă și respectă copilul. Copilul este informat în mod adecvat în legătură cu situația lui, încurajat să-și exprime părerile și să participe la acest proces în funcție de nivelul său de înțelegere.

"Am contactat Serviciile pentru Protecția Copilului și ei au preluat situația. Au răspuns imediat. În aceea zi, am realizat că Serviciile pentru Protecția Copilului chiar urmăreau binele meu. Am fost implicată și în luarea deciziei referitoare la locul în care mă voi muta."

(Fată din Norvegia, cod 22.02.03)

"Chiar fata voia să fie luată în plasament. Acest lucru s-a întâmplat în urma celei de-a doua solicitări. La început a locuit cu mama ei, dar când mama ei s-a îmbolnăvit, ea a plecat să locuiască cu tatăl ei. Fata a vizitat o familie de sprijin în weekend-uri și mai târziu o altă familie de sprijin, care a devenit familia ei adoptivă."

(Povestea unei fete din Finlanda, cod 8.02.02)

A) Responsabilități

Serviciile pentru Protecția Copilului

- Permite copilului să participe la întregul proces de luarea deciziilor.
- Oferă copilului toate informațiile relevante și asigură participarea lui.

B) Indicații

1. Copilul este informat în amănunt într-o manieră potrivită pentru copii
Responsabilul oferă copilului toate informațiile relevante referitoare la situația actuală și la opțiunile viitoare și asigură înțelegerea informației de către copil.
2. Părerea copilului este cerută într-o manieră precisă
Personal profesionist de la Serviciile pentru Protecția Copilului interoghează copilul într-o modalitate accesibilă pentru copii.
3. Părerea copilului este respectată și luată în considerare cu atenție
Responsabilul evaluează cu grijă situația copilului și caută modalități de a asigura faptul că părerile lui sunt luate în considerare.

C) Semne de avertizare

- Copilul nu are destule informații legate de situația lui sau nu înțelege informațiile primite.
- Părerea copilului este ignorată.
- Copilul nu este de acord cu decizia.

Standard 3 Un proces profesionist de luare a deciziilor asigură cea mai bună îngrijire pentru copil

Procesul de luare a deciziilor presupune două întrebări: Care soluții vizează cel mai bine interesele copilului? Dacă se identifică nevoia de asistență socială, care este cel mai bun plasament pentru copil?

Toate părțile direct implicate în dezvoltarea copilului colaborează folosind expertiza de care dispune fiecare. Aceștia primesc și împărtășesc informațiile relevante în legătură cu procesul de luare a deciziilor.

Când sunt acceptați copii cu nevoi speciale, sunt luate în considerare nevoile lor specifice.

"Consilierul pentru familiile adoptive prezintă potențialelor familii adoptive nevoile copilului și dacă sunt de acord, centrul anunță copilul. Copilul primește și o prezentare detaliată a posibilelor familii adoptive. Centrul prezintă familiei adoptive pe copilul și familia de proveniență, înainte de încredințarea copilului în grija lor. Acest lucru este urmat de un acord între toți cei implicați. "
(Colaborator al Serviciilor pentru Protecția Copilului din Slovenia, cod 27.08.03)

A) Responsabilități

Serviciile de Protecția Copilului

- Asigură un proces profesionist de luare a deciziilor.
- Asigura un proces participativ și transparent.

Organizația de asistență socială

- Oferă Serviciilor pentru Protecția Copilului toate informațiile relevante despre forma de asistență pe care o oferă.

B) Indicații

1. Procesul este participativ și transparent

Responsabilul asigură participarea la proces a tuturor părților implicate. Acesta adună toate informațiile și îl documentează într-o manieră clară. Responsabilul informează părțile implicate într-un mod precis, asigurându-se că toți cei implicați înțeleg și au acces la informațiile relevante.

2. Se asigură colaborarea cu organismele externe

Responsabilul asigură evaluarea situației copilului și emiterea de recomandări de către profesioniști din diferite organizații.

3. Se oferă informații referitoare la posibilele consecințe ale plasamentului

Responsabilul evaluează posibilele derulări ale acțiunilor și se asigură de faptul că toate părțile implicate sunt conștiente de potențialele consecințe ale plasamentului.

4. Un plasament alternativ este luat în considerare dacă plasamentul inițial este inadecvat

Responsabilul se asigură că în timpul procesului de luare a deciziei este luat în considerare un plasament alternativ în cazul în care devine evident că prima opțiune este inadecvată.

5. Decizia se bazează pe fapte relevante

Responsabilul se asigură că studiul este realizat în mod amănunțit și că documentația obținută este analizată. Pe baza acestor informații se ia o decizie corespunzătoare pentru a asigura binele copilului.

6. Se alege cel mai bun plasament pentru copil

Serviciile pentru Protecția Copilului aleg cel mai bun plasament posibil, considerând cu atenție mediul etnic, social, religios și medical al copilului.

Posibilul asistent maternal trebuie să fie calificat și să primească suficiente resurse, precum și instruire și supraveghere permanente pentru a-i permite să aibă grijă de un copil (sau de frați).

7. Organizațiile de asistență colaborează în cazul în care copilul este mutat dintr-o formă de asistență în alta

În cazul în care copilul trebuie mutat dintr-o formă de asistență în alta, actualul asistent maternal și organizația de asistență sprijină procesul și oferă viitorului asistent maternal toate informațiile necesare despre copil.

C) Semne de avertizare

- Decizia nu este luată în interesul copilului.
- Plasamentul nu ține cont de nevoile copilului, situația de trai și/sau mediul social din care provine.
- Nu există o opțiune alternativă de plasament în cazul în care devine evident că plasamentul inițial nu este adecvat.
- Decizia nu este luată pe baza faptelor.
- Nu există o documentare a procesului.
- Nu există transparență a informației.
- Copilul, familia din care provine și alte părți relevante nu sunt implicate sau nu înțeleg procesul.
- Decizia este subită și neașteptată pentru copil și familia de proveniență.
- Nu există colaborare cu profesioniști din afară.

Standard 4 Frații sunt îngrijiți împreună

În timpul procesului de asistență socială, frații sunt îngrijiți împreună. Se organizează plasament separat numai dacă acest lucru servește bunăstării fraților. În acest caz, contactul dintre ei este asigurat, dacă acest lucru nu îi afectează în mod negativ.

"Băiatul a fost încredințat organizației SOS Village cu cei doi frați și cele două surori ale lui. Frații puteau sta împreună într-o casă, într-o familie nouă cu mama lor de la SOS și cu alți doi copii. A crescut în liniște în cadrul organizației Village și a păstrat legătura cu tatăl lui cu care se întâlnea în mod frecvent. "

(Poveste despre un băiat din Italia, cod 15.01.01)

A) Responsabilități

Serviciile pentru Protecția Copilului

- Desfășoară toate activitățile necesare pentru a asigura plasamentul fraților la un loc.
- Selectează o organizație de asistență socială care permite plasamentul la un loc al fraților de vârste diferite.
- Stabilește contactul regulat între frați dacă aceștia nu sunt plasați împreună.

Organizația de asistență socială

- Are o structură care permite plasamentul la un loc al fraților de vârste diferite.

Asistentul maternal

- Sprijină contactul regulat între frați dacă aceștia nu sunt plasați împreună.

B) Indicații

1. Frații sunt plasați împreună

Serviciile pentru Protecția Copilului asigură plasamentul la un loc al fraților. Oricând este posibil, se

îndeplinesc dorințele fraților. Acest lucru oferă sprijin și indicații practice organizațiilor de asistență socială care plasează frații împreună. Organizația de asigurare socială asigură o structură adecvată pentru îngrijirea fraților.

2. Se păstrează legătura între frați dacă aceștia nu sunt plasați împreună

Serviciile pentru Protecția Copilului și organizația de asistență socială oferă resursele necesare (de ex. asistență financiară) și sprijin pentru a permite fraților care nu sunt dați în plasament împreună să păstreze legătura. Viitorul asistent maternal este informat în legătura cu frații copilului care nu sunt în plasament împreună cu el.

C) Semne de avertizare

- Frații sunt separați.
- Motivele pentru separarea fraților nu sunt nici justificate nici în interesul copiilor.
- Organizația de asistență nu are o structură adecvată pentru a acorda asistența fraților.
- Frații despărțiți au contact limitat sau nu au contact deloc.
- Asistenții maternali nu dețin informații despre frații copilului.

Standard 5 Tranziția către noul cămin este bine pregătită și implementată cu precizie

După ce s-a stabilit de comun acord forma de asistență, viitoarea organizație de asistență pregătește în detaliu acceptarea copilului. Primirea trebuie făcută treptat și să cauzeze cât mai puțin dezechilibru. Tranziția către noul loc de plasament este organizată ca un proces al cărui scop principal este acela de a asigura binele copilului și bunăstarea tuturor părților relevante implicate.

"Viitorii părinți adoptivi au început să se întâlnească cu copiii, dar procesul de tranziție nu a fost grăbit. [...] Se întâlneau o oră sau două; apoi s-au îndesit întâlnirile lor. Ea își amintește că soțul ei [...] obișnuia să ia copiii din căminul rezidențial și îi ducea la școală. După terminarea orelor, ea stătea cu ei să-și facă temele și apoi îi ducea la căminul rezidențial. [...] În timpul acestui proces copii au fost prezentați și rudelor. Procesul a durat șase luni, până când s-au mutat de tot la familia adoptivă. Toată lumea era pregătită pentru mutare."

(Asistent maternal din Malta, cod 19.06.01)

A) Responsabilități

Serviciile pentru Protecția Copilului

- Asigură pregătirea profesionista și implementarea procesului de acceptare în colaborare cu organizația de asistență și cu asistentul maternal.

Organizația de asistență socială

- Asigură faptul că asistentul maternal dispune de resurse adecvate și sprijin pentru a lua copilul în grija lui.

Asistentul maternal

- Pregătește o primire corespunzătoare pentru copil și asigură implementarea profesionistă a procesului de acceptare.

B) Indicații

1. Procesul de acceptare este pregătit și implementat în mod profesionist

Procesul de acceptare este pregătit și implementat în strânsă colaborare cu toate părțile relevante implicate. Se oferă timp și resurse suficiente pentru a pregăti acceptarea copilului.

Responsabilul de la Serviciile pentru Protecția Copilului asigură discutarea aranjamentelor și acordurilor cu toate părțile implicate și faptul că acestea sunt realiste, cinstit și obligatorii pentru toată lumea.

Este revizuită posibilitatea organizației de asistență socială și a asistentului maternal de a oferi asistența necesară. Această analiză se concentrează în principal pe aspectul calificării adecvate a asistentului maternal, a instruirii și supravegherii continue a acestuia și pe aspectul dotării acestuia cu resursele necesare.

2. Familia de proveniență este implicată complet în procesul de acceptare

Serviciile pentru Protecția Copilului și viitoarea organizație de asistență socială asigură implicarea, consultarea și sprijinirea copilului și familiei de proveniență pe toată durata procesului de acceptare.

3. Copilul se acomodează cu viitorul cămin

Responsabilul se asigură de faptul că copilul are ocazia de a se acomoda cu viitorul cămin și asistent maternal.

4. Plasamentul provoacă un dezechilibru cât mai mic

Responsabilul se asigură că plasamentul a cauzat un dezechilibru cât mai mic copilului și familiei de proveniență.

C) Semne de avertizare

- Procesul de acceptare nu este pregătit și/sau implementat în mod profesionist.
- Asistentul maternal nu este pregătit pentru primirea sau îngrijirea copilului.
- Asistentul maternal nu are destule resurse la dispoziție.
- Asistentul maternal nu colaborează cu Serviciile pentru Protecția Copilului.
- Copilul și familia de proveniență au puține informații sau nu au deloc informații despre noul cămin.
- Aranjamentele nu sunt realiste, cinstite sau obligatorii.
- Părțile relevante nu sunt implicate în proces.
- Nu există contact între copil și viitorul asistent maternal, înainte de acceptare.
- Nu este organizat un eveniment pentru primire.
- Copilul simte că acceptarea provoacă un dezechilibru considerabil familiei și/sau mediului său social.

Standard 6 Procesul de asistență socială este îndrumat de un plan individual de asistență

Un plan individual de asistență este creat în timpul procesului de luare a deciziilor și va fi dezvoltat în continuare și implementat pe parcursul întregului proces de asistență socială. Acest plan este menit să îndrume întreaga dezvoltare a copilului.

În general, planul de asistență definește statutul de dezvoltare al copilului, stabilește obiective și măsuri și lămurește ce resurse sunt necesare pentru a susține întreaga dezvoltare a copilului. Fiecare decizie relevantă din timpul procesului de asistență este îndrumată de acest plan.

"Echipa instituției [...] și un asistent social [...] au stabilit o serie de întâlniri cu personalul, copilul și fratele lui pentru a cunoaște situația mai bine. Ei au identificat nevoile băiatului și au creat un plan de acțiune bazat pe utilizarea resurselor disponibile și pe limitele intervenției profesionale. "

(Povestire despre un băiat din Bulgaria, cod 3.01.03)

A) Responsabilități

Serviciile pentru Protecția Copilului

- Sunt responsabile pentru evaluarea multidisciplinară a potențialului copilului și pentru crearea unui plan individual de asistență care îndrumă întreaga lui dezvoltare.

Organizația de asistență socială

- Asigură fundamentarea procesului de asistență pe un plan individual de asistență socială.
- Asigură faptul că planul de asistență îndrumă mijloacele de asistență oferită.
- Sprijină asistentul maternal în elaborarea planului de plasament.

Asistentul maternal

- Este responsabil pentru implementarea și dezvoltarea ulterioară a planului individual de asistență.

B) Indicații

1. Se creează un plan individual de asistență

Prin consultarea cu o echipă multidisciplinară, Serviciile pentru Protecția Copilului creează un plan individual de asistență, ținând cont de resursele și potențialul copilului.

2. Copilul participă la elaborarea planului individual de asistență

Se asigură participarea copilului la crearea și dezvoltarea ulterioară a planului său individual de asistență. Nivelul de participare depinde de nivelul de înțelegere.

3. Planul individual de asistență este revizuit periodic

Asistentul maternal este responsabil cu implementarea și dezvoltarea ulterioară a planului de asistență. Planul de asistență este actualizat periodic prin consultarea tuturor părților implicate.

C) Semne de avertizare

- Lipsesc documentele de evaluare și planul individual pentru copil.
- Planul de asistență nu satisface nevoile individuale ale copilului.
- Nu toate părțile relevante sunt implicate în dezvoltarea planului individual de asistență.
- Părțile implicate nu sunt de acord cu planul individual de asistență.
- Planul nu este actualizat periodic.

Domeniu Standarde 2

Procesul de acordare a asistenței sociale

Procesul de acordare a asistenței este definit ca perioada dintre procesul de acceptare și procesul de încetare a asistenței sociale.

Copiii și tinerii aflați în asistență socială sunt sprijiniți în formarea viitorului lor și în procesul de a deveni membri activi ai societății, de încredere și independenți. Acest lucru este susținut prin traiul într-un mediu care-i sprijină, protejează și îngrijește.

Acest domeniu de standarde include următoarele standarde:

Standard 7: Plasamentul copilului se potrivește nevoilor lui, situației de trai și mediului social din care provine

Standard 8: Copilul păstrează contactul cu familia de proveniență

Standard 9: Asistenții maternali au calificare și condiții de muncă adecvate

Standard 10: Relația asistentului maternal cu copilul se bazează pe înțelegere și respect

Standard 11: Copilul are dreptul să participe activ în luarea deciziilor care îi afectează direct viața

Standard 12: Copilul este îngrijit în condiții de trai corespunzătoare

Standard 13: Copiii cu nevoi speciale beneficiază de îngrijire corespunzătoare

Standard 14: Copilul/tânărul este pregătit în continuu pentru traiul independent

Standard 7 Plasamentul copilului se potrivește cu nevoile lui, situația de trai și mediul social de proveniență

Copilul crește într-un mediu în care se simte inclus, sprijinit, protejat și îngrijit. Permițând copilului să crească într-un mediu familial afectiv îndeplinește aceste criterii legate de mediu.

La noul plasament copilul are șansa de a construi o relație stabilă cu asistentul maternal și de a păstra legătura cu mediul social din care provine.

"Părinții mei vitregi erau îndrumați de orice era bun și folositor pentru mine. Este important pentru mine faptul că m-au acceptat așa cum sunt și că-mi respectau părerea și religia, intimitatea și faptul că pot folosi limba maternă. "

(Fată din Slovenia, cod 27.02.01)

A) Responsabilități

Serviciile pentru Protecția Copilului

- Inițiază, găsesc și stabilesc cel mai bun plasament pentru copil în conformitate cu nevoile lui, situația de trai și mediul social de proveniență.

Organizația de asistență socială

- Oferă modele de asistență care satisfac nevoile copiilor și cerințele Serviciilor pentru Protecția Copilului.
- Apreciază, în colaborare cu Serviciile pentru Protecția Copilului, dacă plasamentul oferit satisface nevoile copilului, situația de trai și mediul social de proveniență

Asistentul maternal

- Asigură potrivirea noului cămin cu nevoile copilului, situația de trai și mediul social de proveniență
- Colaborează cu copilul și familia din care provine pe durata acestui proces.

B) Indicații

1. Copilul și familia de proveniență sunt informați în legătură cu opțiunile de asistență familială

Dacă sunt disponibile opțiuni de asistență familială potrivite, copilul și familia din care provine sunt informați în legătură cu aceste opțiuni.

Serviciile pentru Protecția Copilului încurajează organizațiile de asistență socială să ofere asistență familială. Dacă copilul este acceptat pentru o facilitare de tratament, organizația de asistență socială trebuie să găsească o modalitate de a îmbina tratamentul cu asistența familială.

2. Copilul beneficiază de cel mai bun plasament

Serviciile pentru Protecția Copilului și organizația de asistență socială asigură faptul că viitorul plasament să ofere un mediu în care copilul se simte inclus, sprijinit, protejat și îngrijit.

3. Plasamentul se potrivește nevoilor copilului, situației de trai și mediului social de proveniență

Organizația de asistență socială face un efort conștient de a asigura faptul că plasamentul se potrivește nevoilor copilului, situației de trai și mediului social de proveniență.

Distanța fizică dintre comunitatea copilului și noul plasament este luată în considerare.

4. Noul plasament sprijină copilul în dezvoltarea unui simț de atașament și apartenență

Asistentul maternal oferă copilului spațiu personal și creează un mediu în care acesta poate dezvolta un simț al atașamentului și apartenenței.

5. Calitatea asistenței este revizuită periodic

Serviciile pentru Protecția Copilului și organizația de asistență socială evaluează calitatea asistenței oferite, în mod periodic.

C) Semne de avertizare

- Copilului nu i se acordă șansa să fie îngrijit într-un mediu familial.
- Nu există contact între copil și familia de proveniență și/sau mediul social de proveniență.
- Distanța fizică dintre copil și familia de proveniență și/sau mediul social de proveniență împiedică contactul dintre ei.
- Copilul nu are dreptul să folosească limba maternă, să practice religia și cultura proprie.
- Aranjamentele nu sunt realiste, cinstite și/sau obligatorii.
- Copilul nu se simte inclus, sprijinit, protejat și îngrijit.
- Copilul simte că nu se poate baza pe o relație stabilă și de încredere cu asistentul maternal.
- Copilul nu are intimitate.
- Asistentul maternal este schimbat în mod constant.
- Asistentul maternal nu este sensibil față de situația copilului.

Standard 8 Copilul păstrează legătura cu familia de proveniență

Relația copilului cu familia de proveniență este încurajată, menținută și sprijinită dacă acest lucru servește intereselor copilului.

"Asistentul social a încurajat foarte mult contactul. [...] De fapt, mama vitregă, pe lângă faptul că ținea la copil și-l ducea să-și vadă mama biologică, profită de ocazie în timpul acestor ore de contact să învețe mama câteva secrete pentru îngrijirea copilului. Relația pozitivă întreținută între ele este vitală pentru copil. A fost de un real ajutor pentru el să știe că mama lui și mama adoptivă se înțeleg. "

(Asistent social din Malta, cod 19.08.04)

"... trebuie să menținem legătura și relația dintre copil și părinții biologici și [...] să lăsăm copilul să ia decizia referitoare la ce tip de relație vrea să aibă cu părinții biologici."

(Asistent Social din Estonia, cod 7.08.01)

A) Responsabilități

Serviciile pentru Protecția Copilului

- Asigură menținerea contactului între copil și familia de proveniență

Organizația de asistență socială

- Asigură și încurajează contactul cu familia de proveniență.
- Sprijină asistentul maternal.

Asistentul maternal

- Sprijină contactul între copil și familia de proveniență.
- Colaborează cu familia de proveniență a copilului.

B) Indicații

1. Serviciile pentru Protecția Copilului promovează contactul dintre copil și familia de proveniență.

Serviciile pentru Protecția Copilului încurajează, sprijină și monitorizează contactul dintre copil, asistentul maternal și familia de proveniență. De asemenea promovează colaborarea dintre cele trei părți.

Serviciile pentru Protecția Copilului oferă consiliere pentru copil, familia de proveniență și asistentul

maternal.

2. Organizația de asistență socială și Asistentul maternal sprijină contactul dintre copil și familia lui de proveniență

Organizația de asistență socială instruește și sprijină asistentul social să lucreze cu familia de proveniență.

Asistentul maternal ajută copilul să se familiarizeze cu povestea vieții lui și îl încurajează să păstreze contactul cu familia de proveniență și cu mediul social, religios și cultural.

Asistentul maternal informează periodic familia de proveniență în legătură cu dezvoltarea copilului.

3. Familia de proveniență este implicată în viața copilului

Organizația de asistență socială și familia de proveniență definesc clar rolurile, drepturile și responsabilitățile referitoare la dezvoltarea copilului și în conformitate cu legile naționale.

Organizația de asistență socială sprijină familia de proveniență în înțelegerea situației copilului și încurajează familia în a-l ajuta.

4. Frecvența și calitatea contactului sunt evaluate în mod periodic

Frecvența și calitatea contactului dintre copil și familia lui trebuie evaluate în mod regulat. Contactul se realizează în conformitate cu planul individual de asistență și/sau în conformitate cu eventuale acorduri realizate pe acest subiect.

C) Semne de avertizare

- Nu există contact între copil și familia de proveniență, deși ar fi în interesul copilului.
- Există contact între copil și familia de proveniență, deși nu este în interesul copilului.
- Familia de proveniență acționează într-o manieră contrară intereselor copilului.
- Contactul dintre copil și familia de proveniență nu este sprijinit.
- Motivele pentru a nu sprijini contactul dintre copil și familia de proveniență nu sunt fondate.

Standard 9 Asistenții maternali au calificare și condiții de lucru adecvate

Asistenții maternali sunt evaluați cu grijă, selecționați și instruiți înainte de a-și lua responsabilitatea îngrijirii unui copil. Ei beneficiază de instruire și sprijin profesional continuu pentru a asigura dezvoltarea generală a copilului.

"Instruirea părinților adoptivi a fost extraordinară. Soțul meu și cu mine am luat copii în plasament și înainte, dar ne-am dat seama cât de puține știam. [...] Am ferma convingere ca nimeni nu ar trebui lăsat să ia un copil în plasament înaintea finalizării unui curs pentru îngrijirea acordată copiilor adoptivi. "

(Asistent maternal din Islanda, cod 13.06.01)

A) Responsabilități

Serviciile pentru Protecția Copilului

- Definesc profilul calificării asistentului maternal.
- Asigură încadrarea cel puțin în profilul de calificare a tuturor asistenților maternali.

Organizația de asistență socială

- Asigură încadrarea cel puțin în profilul de calificare definit de Serviciile pentru Protecția Copilului, a tuturor asistenților maternali.
- Asigură instruire și sprijin continuu.

Asistentul maternal

- Participă la instruire profesională continuă.

B) Indicații

1. Asistenții maternali sunt aleși și instruiți în conformitate cu un profil de calificare recunoscut. Serviciile pentru Protecția Copilului asigură plasarea copilului într-o organizație de asistență care instruește profesional și sprijină asistenții maternali în funcție de profilul de calificare.

Profilul de calificare al asistentului maternal trebuie inclus în abilitatea acestuia de a-și fundamenta acțiunile pe UNCRC, cerințele protecției copilului (codul de conduită) și cunoștințele referitoare la dezvoltarea copilului. Sunt instruiți să folosească limbaj potrivit pentru modul de gândire al copilului/tânărului. Stabilesc o relație strânsă cu copilul/tânărul, au abilități de bun ascultător și sunt înțelegători, empatici și răbdători.

Organizația de asistență socială asigură evaluarea amănunțită, selecția, instruirea, sprijinul și monitorizarea asistenților maternali.

2. Asistenții maternali beneficiază de instruire profesională și sprijin

Asistentul maternal beneficiază de instruire profesională și sprijin în conformitate cu nevoile și solicitările acestuia. În general, Organizația de asistență socială oferă asistentului maternal oportunități pentru împărtășirea experiențelor și practicilor, pentru participarea la ședințe și conferințe relevante, precum și pentru instruire, consiliere și supraveghere.

3. Asistenții maternali beneficiază de condiții de lucru adecvate

Asistentul maternal este susținut prin condiții de lucru adecvate. Locuiește într-un loc ce oferă infrastructură adecvată. Asistentul maternal se poate baza pe resursele financiare și umane necesare pentru îndeplinirea responsabilităților în mod corespunzător.

4. Este încurajată formarea de rețele de schimb

Serviciile pentru Protecția Copilului și/sau Organizația de asistență socială încurajează formarea de rețele oficiale și neoficiale care oferă asistenților maternali șansa de a împărtăși experiențe și bune practici.

C) Semne de avertizare

- Nu sunt definite cerințe minime referitoare la profilul calificării asistenților maternali.
- Asistenții maternali nu sunt examinați și selecționați cu atenție.
- Asistenții maternali nu au acces la instruire profesională și/sau sprijin adecvat.
- Asistenții maternali refuză instruirea profesională și/sau sprijinul.
- Nu sunt încurajate instruirea profesională și sprijinul.

Standard 10 Relația asistentului maternal cu copilul se bazează pe înțelegere și respect

Asistentul maternal acordă atenție exclusivă copilului și face un efort conștient de a-i câștiga încrederea și de a-l înțelege. Asistentul maternal comunică întotdeauna deschis, cinstit și cu respect față de copil.

"Ei (părinții adoptivi) aveau grijă de el într-un mod firesc. Erau răbdători și nu renunțau. Erau deschiși și vorbeau despre lucruri într-un mod pozitiv. Vorbeau despre orice, inclusiv despre lucruri care fuseseră dificile. De asemenea îi arătau că îl plăceau și îl îmbrățișau foarte des. "

(Povestea unui băiat din Suedia, cod 29.01.01)

"Sunt foarte recunoscătoare părinților mei adoptivi. M-au primit în familia lor când aveam 14 ani. M-au învățat ce este important în familie: iubire, loialitate și respect față de oameni. M-au învățat să gătesc. M-au învățat să nu-mi fie teamă să-mi exprim sentimentele și să spun ceea ce mă preocupă. Ei pur și simplu m-au iubit și eu am învățat asta de la ei. Nu eram obișnuită cu tandrețea și la început mă stânjenea foarte mult. Eram foarte timidă. Am apreciat faptul că mama adoptivă nu m-a bătut niciodată. Mi se părea deja foarte mult. Temerile din copilărie erau precum umbre negre care m-au urmărit mult timp."

(Fata din Letonia, cod 16.02.01)

A) Responsabilități

Serviciile pentru Protecția Copilului

- Oferă Organizației de asistență socială și asistentului maternal toate informațiile legate de trecutul copilului.
- Asigură colaborarea dintre familia de proveniență și Asistentul maternal.

Organizația de asistență socială

- Sprijină asistentul maternal în stabilirea și menținerea unei relații stabile cu copilul.
- Asigură faptul că Asistentul maternal posedă abilitățile umane necesare pentru a construi o relație pozitivă cu copilul.

Asistentul maternal

- Oferă copilului ocazia de a-și consolida încrederea.

B) Indicații

1. Asistentul maternal primește informații, instruire și sprijin

Serviciile pentru Protecția Copilului informează organizația de asistență socială și asistentul maternal despre trecutul copilului pentru a le permite să abordeze copilul într-o manieră potrivită. Organizația de asistență socială instruește și sprijină asistentul maternal în stabilirea și menținerea unei relații stabile cu copilul.

2. Asistentul maternal oferă copilului ocazia de a crea o relație stabilă

Asistentul maternal creează un cadru de sprijin bazat pe înțelegere și respect, permițând dezvoltarea unei relații strânse, oneste, confidentiale și stabile.

3. Asistentul maternal abordează fiecare copil în mod individual

Asistentul maternal ia întotdeauna în considerare trecutul copilului, nevoile individuale, abilitățile și nivelul de înțelegere.

C) Semne de avertizare

- Există o lipsă de respect sau înțelegere în relația dintre asistentul maternal și copil.
- Există o scurgere de informații despre copil.
- Copilul se depărtează de asistentul maternal.
- Există o fluctuație mare de asistenți maternali.

Standard 11 Copilul are dreptul să participe în mod activ la luarea deciziilor care îi afectează în mod direct viața

Copilul este recunoscut ca fiind expertul propriei vieți. Copilul este informat, ascultat și luat în serios și optimismul lui este recunoscut ca un potențial semnificativ. Copilul este încurajat să-și exprime sentimentele și experiențele.

"Sprijinul pe care l-am primit de la mulți asistenți maternali a fost esențial [...] este important ca asistentul maternal să-ți spună că ești important, că poți fi "cineva în viață" [...] Cred că educatorii sunt oamenii care m-au apreciat cel mai mult și m-au sprijinit cel mai mult [...] m-au sprijinit mereu (la alegerea specialității universitare de educație socială). Nu s-au opus niciodată"

(Fată din Spania, cod 28.02.01)

A) Responsabilități

Serviciile pentru Protecția Copilului

- Monitorizează participarea copilului la toate deciziile care îi afectează direct viața.

Organizația de asistență socială

- Asigura faptul că participarea este o parte integrantă din procesul de acordare a asistenței sociale.

Asistentul maternal

- Încurajează copilul să ia decizii care îi afectează direct viața.

- Sprijină în mod activ participarea copilului.

B) Indicații

1. Organizația de asistență socială sprijină participarea copilului

Organizația de asistență socială:

- Oferă resurse pentru a promova participarea copilului;
- Dezvoltă și aplică diferite instrumente care asigură participarea activă a copilului;
- Promovează o atitudine participantă prin implicarea angajaților;
- Se asigură că toate părțile implicate în asistența copilului sunt instruiți profesional pentru a putea sprijini participarea copilului.

2. Asistentul maternal sprijină participarea activă a copilului

Asistentul maternal:

- Asistentul maternal informează copilul în legătură cu drepturile lui și toate aspectele relevante ale vieții sale
- Ascultă, încurajează și sprijină copilul în luarea deciziilor care privesc viața lui.

3. Asistentul maternal are încredere în și sprijină capacitatea copilului și potențialul maxim

Asistentul maternal:

- Identifică potențialul copilului și îl încurajează să-l folosească și să-l dezvolte;
- Respectă individualitatea copilului, ia în considerare părerea lui și sprijină aspirațiile la traiul independent;
- Demonstrează importanța copilului arătând interes față de nevoile lui.

C) Semne de avertizare

- Instrumentele de participare nu sunt dezvoltate și/sau implementate.
- Copilul nu participă la luarea deciziilor ce-i afectează viața.
- Copilul simte că potențialul său fie nu este perceput, fie nu este sprijinit.
- Copilul nu se simte ascultat și/sau înțeles.
- Copilul nu se simte destul de informat în legătură cu aspectele relevante și drepturile lui.

Standard 12 Copilul este îngrijit în condiții de trai corespunzătoare

Standardele de trai și infrastructura organizației de asistență socială și/sau asistentului maternal satisfac nevoile copilului în ceea ce privește confortul, siguranța, condiții de trai sănătos, precum și accesul nelimitat la educație și comunitate.

"Nu-mi amintesc când a fost prima oară când m-am simțit bine într-un cămin adoptiv. Probabil a fost când am făcut o baie. Curățenia este foarte importantă pentru mine. Știi, să fii dusă la culcare la 7:30, probabil dusă într-un prosop, să ai fructe într-un bol, mese mereu la aceeași oră, toate lucrurile organizate. Chiar și lucrurile mici sunt importante."

(Fată din Irlanda, cod 13.02.06)

"Folosesc [...] formulare [...] pentru a evalua dezvoltarea copiilor îngrijiți în toate formele de asistență publică. Completarea formularelor în mod regulat facilitează planificarea, luarea deciziilor, verificarea și monitorizarea referitoare la dezvoltarea și îngrijirea copilului. [...] De exemplu (odată) un băiat dintr-o instituție a fost diagnosticat cu alergii la produse lactate [...] aceasta informație era vitală pentru părinții adoptivi. "

(Asistent social din Ungaria, cod 12.08.01)

A) Responsabilități

Serviciile pentru Protecția Copilului

- Garantează un plasament care oferă condiții de trai adecvate și satisface nevoile materiale ale copilului.

Organizația de asistență socială

- Asigură un mediu confortabil, sigur, sănătos și stabil pentru copil

Asistentul maternal

- Oferă un cămin confortabil, sigur, sănătos și stabil pentru copil.

B) Indicații

1. Copilul este îngrijit în condiții de trai corespunzătoare

Serviciile pentru Protecția Copilului monitorizează îndeplinirea cerințelor minime referitoare la condițiile de trai ale copilului; acestea includ confort, siguranță, condiții de trai sănătoase, precum și accesul nelimitat la educație și comunitate. În plus, asigură plasamentul care îndeplinește aceste cerințe minime.

2. Organizația de asistență socială îndeplinește minimul de cerințe

Organizația de asistență socială garantează calitatea asistenței sale într-o declarație scrisă. Această calitate este asigurată prin stabilirea unui plasament care îndeplinește minimul cerințelor obligatorii.

Declarația scrisă este disponibilă pentru toată lumea.

3. Sunt asigurate bunăstarea copilului și condiții de trai corespunzătoare

Asistentul maternal respectă cerințele minime obligatorii pentru a garanta confortul, siguranța și condiții de trai sănătoase, precum și accesul liber la educație și comunitate.

C) Semne de avertizare

- Nu există cerințe minime obligatorii care asigură condițiile de trai ale copilului.
- Plasamentul copilului nu îndeplinește cerințele minime obligatorii.
- Organizația de asistență socială nu are o declarație scrisă și/sau nu o face disponibilă.

Standard 13 Copiii cu nevoi speciale beneficiază de îngrijire corespunzătoare

Asistenții maternali sunt instruiți și sprijiniți în mod continuu și specific pentru a satisface nevoile speciale ale copiilor din grija lor.

"Lucrurile care m-au ajutat au fost [...] educația, aptitudinile și experiența în lucrul cu copiii a mamei adoptive [...] Psihologul care lucrează la orfelinat [...] i-a informat în legătură cu anamneza băiatului și cu condiția lui actuală. [...] Era necesar să îi dedice timp în fiecare zi, să îl învețe obiceiurile și abilitățile de bază, să-l învețe să se îmbrace, să îi explice conceptele de bază, să-l învețe să vorbească folosind propoziții, să recunoască forme și culori. Era necesar chiar și să-l învețe cum să se joace. "

(Asistent maternal din Republica Cehă, cod 5.06.05)

"Datorită colaborării cu logopedul, asistentul maternal a învățat cum să ajute băiatul să-și depășească problemele din comunicarea lor, cauzată de defectul de auz. "

(Asistent maternal din Republica Cehă, cod 5.06.0)

A) Responsabilități

Serviciile pentru Protecția Copilului

- Asigură plasamentul corespunzător pentru un copil cu nevoi speciale.

Organizația de asistență socială

- Asigură asistență corespunzătoare pentru copiii cu nevoi speciale.
- Asigură tratamentul, când e cazul, pentru copiii cu nevoi speciale.

Asistentul maternal

- Oferă asistență corespunzătoare copiilor cu nevoi speciale.
- Asigură tratament profesional, unde este cazul, copiilor cu nevoi speciale.

B) Indicații

1. Plasamentul unui copil cu nevoi speciale este pregătit în detaliu înainte de acceptare

Serviciile pentru Protecția Copilului oferă organizația de asistență socială și asistentului maternal toate informațiile necesare pentru a satisface nevoile speciale ale copilului.

2. Copiii cu nevoi speciale primesc îngrijiri speciale

Asistentul maternal sprijină și încurajează dezvoltarea generală a copilului în conformitate cu potențialul individual al copilului. El asigură includerea și participarea copilului.

3. Asistenții maternali care îngrijesc copiii cu nevoi speciale primesc instruire și sprijin suplimentar specializat

Serviciile pentru Protecția Copilului și/sau organizația de asistență socială asigură instruire și sprijin continuu pentru asistentul maternal, pentru a-l califica pe acesta în îngrijirea copiilor cu nevoi speciale.

4. Asistentul maternal colaborează cu specialiștii

Asistentul maternal solicită sprijin și colaborează cu instituțiile competente și specialiștii pentru a satisface nevoile speciale ale copilului.

C) Semne de avertizare

- Nu există forme potrivite de îngrijire pentru copiii cu nevoi speciale.
- Plasamentul nu ține cont de nevoile speciale ale copilului.
- Un copil cu nevoi speciale nu primește îngrijire corespunzătoare.
- Asistentul maternal nu beneficiază de informațiile, instruirea și/sau sprijinul adecvate pentru a îngriji un copil cu nevoi speciale.
- Colaborarea dintre asistenții maternali și specialiști este inexistentă sau inadecvată.
- Specialiștii care tratează copilul nu au calificarea necesară pentru a lucra/trata copii cu nevoi speciale.

Standard 14 Copilul/tânărul este pregătit în continuu pentru a trăi independent

Copilul/tânărul este sprijinit în formarea viitorului său pentru a deveni un membru al societății participant, de încredere și independent. El are acces la educație și are ocazia de a dobândi aptitudini pentru viață și de a adopta valori.

Copilul/tânărul este sprijinit în dezvoltarea stimei de sine. Acest lucru îi permite să se simtă puternic și sigur și să facă față dificultăților.

"Datoria mamei este de a-și crește copiii în așa fel încât aceștia să se vadă ca oameni cu valori, demnitate, abilități și puterea de a supraviețui suferinței pentru a-și continua viața."

(Asistent maternal din Lituania, cod 17.08.02)

"Ar trebui să punem accentul pe prezența educatorului și să-i cerem ajutorul. [...] Omul de serviciu de la organizația de asistență socială ar trebui să fie precum un educator și ar trebui să putem învăța tâmplărie de la el; ar mai fi folositor să învățăm cum să reparăm o mașină și să schimbăm o roată. [...] Dacă reușești să lucrezi undeva în timp ce locuiești la orfelinat [...] nu-ți va lipsi nimic. [...] cei care fac mai mult, au mai mult; cei care fac puțin, au puțin. "

(Băiat din Estonia, cod 7.01.02)

A) Responsabilități

Serviciile pentru Protecția Copilului

- Monitorizează dezvoltarea copilului/tânărului în vederea pregătirii lui pentru traiul independent după cum s-a stabilit în planul de asistență.
- Asigură accesul copilului/tânărului la educația optimă.

Organizația de asistență socială

- Oferă condiții și programe cadru corespunzătoare pentru sprijinirea copilului/tânărului în a deveni independent.

Asistentul maternal

- Sprijină copilul/tânărul în a deveni independent.

B) Indicații

1. Asistentul maternal oferă instruire individualizată și sprijin

Asistentul maternal asigură instruirea și sprijinirea copilului/tânărului în dezvoltarea independenței, în conformitate cu nevoile identificate în planul de asistență. Asistentul maternal se concentrează cu prioritate pe următoarele aspecte:

- Copilul/tânărul este încurajat să preia responsabilități zilnice. În concordanță cu nivelul său de înțelegere, copilul/tânărul este sprijinit în a-și purta singur de grijă precum și în lucrul cu banii, problemele legale, asigurările și alte aspecte practice;
- Copilul/tânărul este sprijinit în integrarea într-o rețea socială și menținerea contactului cu oamenii din acea rețea;
- Asistentul maternal explorează interesele și activitățile planificate ale copilului/tânărului care sprijină dezvoltarea ulterioară a cunoștințelor și aptitudinilor de viață.

2. Pregătirea pentru traiul independent este organizat ca un proces continuu

Asistentul maternal, sprijinit de organizația de asistență socială, pregătește copilul/tânărul pentru traiul independent. Procesul se bazează pe planul individual de asistență.

Planul de asistență consideră pregătirea copilului/tânărului pentru traiul independent ca un proces continuu. Acesta ia în considerare condițiile cadru corespunzătoare și oportunitățile și/sau programele care-l sprijină să devină independent.

3. Oportunități/programe de auto-dezvoltare sunt oferite copilului/tânărului

Organizația de asistență socială și asistentul maternal creează oportunități și/sau programe în care copilul/tânărul primește instruire pentru a-și asuma responsabilități, a integra valori și norme și a dezvolta aptitudinile de viață.

Copilul/tânărul participă la dezvoltarea, implementarea și evaluarea oportunităților/programelor de auto-dezvoltare.

4. Copilul/tânărul are acces la cel mai bun nivel de educație

Copilul/tânărul are acces la și este încurajat să profite de cele mai bune forme de educație în conformitate cu potențialul și interesele proprii.

Copilul/tânărul este încurajat să participe atât în activități curriculare cât și extra-curriculare în funcție de interesele personale.

C) Semne de avertizare

- Pregătirea pentru traiul independent nu este luată în considerare în planul de asistență.
- Nu există oportunități/programe de auto-dezvoltare disponibile.
- Copilului/tânărului i se refuză șansa de a profita de oportunitățile/programele de auto-dezvoltare.
- Copilul/tânărul simte că nu este bine pregătit și sprijinit în vederea traiului independent.
- Copilul/tânărul nu este integrat într-o rețea socială.
- Educația copilului/tânărului nu este încurajată.
- Copilul/tânărul nu-și petrece timpul liber în mod productiv.
- Copilul/tânărul nu este ascultat.

Domeniu Standarde 3

Procesul de încetarea asistenței sociale

Termenul "procesul de încetare a asistenței sociale" se referă la procesul în care copilul/tânărul devine independent, se întoarce la familia de proveniență sau se mută în alt plasament. Acest proces include decizia, procesul de mutare și sprijinul ulterior asistenței sociale.

Acest domeniu de standarde include următoarele standarde:

- Standard 15: Procesul de încetare a asistenței sociale este planificat și implementat în amănunt
- Standard 16: Comunicarea din cadrul procesului de încetare a asistenței sociale este realizată într-o manieră folositoare și corespunzătoare
- Standard 17: Copilul/tânărul are dreptul să participe la procesul de încetarea asistenței sociale
- Standard 18: Se asigură sprijin ulterior, continuu și posibilități de contact

Standard 15 Procesul de încetarea asistenței sociale este planificat și implementat în amănunt

Procesul de încetare a asistenței sociale este un stadiu vital în asistența copilului orfan și este planificat și implementat în amănunt. Se bazează în principal pe planul individual de asistență al copilului/tânărului.

Copilul/tânărul este recunoscut ca expert în calitatea asistenței sale. *Feedback*-ul său este esențial pentru dezvoltarea în continuare a calității sistemului de asistență și a respectivului model de asistență.

"Mentorul a inițiat ședințe obișnuite de planificare cu toate părțile implicate, în acest caz familia (părinții și tatăl), copiii și un reprezentant al Serviciilor de Protecția Copilului. Într-una din ședințele de planificare au decis cu toții ca sora mai mare să stea la organizația de asistență socială și ceilalți doi copii să petreacă mai mult timp cu familia. Toate părțile implicate au fost mulțumite de această decizie."

(Asistent Social din Bulgaria, cod 3.08.01)

A) Responsabilități

Serviciile pentru Protecția Copilului

- Monitorizează și sprijină planificarea și implementarea procesului de încetarea asistenței sociale.
- Coordonează colaborarea dintre toate părțile implicate.

Organizația de asistență socială

- Asigură conformitatea cu planul a planificării și implementării procesului de încetare a asistenței.
- Însușește copilul/tânărul cu profesionalism și sensibilitate de-a lungul procesului.
- Colaborează cu familia de proveniență.

Asistentul maternal

- Planifică procesul de încetarea asistenței, împreună cu părțile relevante implicate.
- Implementează procesul de încetarea asistenței conform planului de asistență.
- Colaborează cu familia de proveniență.

B) Indicații

1. Planul de încetare a asistenței este planificat și implementat în amănunt

Pe baza planului de asistență și împreună cu copilul/tânărul, asistentul maternal planifica și implementează procesul de încetare a asistenței sociale. Implementarea procesului se realizează treptat atât timp cât este în interesul copilului.

Copilul/tânărul are un cuvânt de spus în stabilirea măsurii în care familia de proveniență ar trebui să participe la planificarea și implementarea procesului de încetare a asistenței.

Dacă este necesar, asistentul maternal consultă o echipă multidisciplinară.

2. Copilul/tânărul este recunoscut ca expert în calitatea asistenței sale

Asistentul maternal îi cere copilului/tânărului să evalueze calitatea asistenței. Asistentul maternal trimite *feedback*-ul la organizația de asistență socială pentru ca aceasta s-o ia în considerare la dezvoltarea în continuare a calității sistemului de asistență și a respectivului model de asistență.

3. Procesul de încetarea asistenței sociale se bazează pe planul individual de asistență

Planul de asistență definește starea dezvoltării copilului/tânărului, stabilește obiective și măsuri și clarifică resursele necesare pentru sprijinirea copilului/tânărului în timpul procesului de încetare a asistenței. Planul de asistență și implementarea lui sunt evaluate în mod regulat.

Planul de asistență ia în considerare și viitoarea viață a copilului/tânărului după încetarea asistenței, în ceea ce privește condițiile de definirea indicațiilor pentru post-asistență.

4. Întoarcerea la familia de proveniență sau mutarea către alt plasament este pregătită în detaliu

În cazul în care copilul/tânărul se întoarce la familia de proveniență sau se mută în alt plasament, Serviciile pentru Protecția Copilului colaborează cu actualul și viitorul asistent maternal precum și cu familia de proveniență.

Copilul/tânărul participă activ în procesul de luarea deciziilor și în pregătire, în conformitate cu nivelul său de înțelegere.

5. Se aranjează o ceremonie de despărțire pentru copilul care pleacă din plasament

O întrunire potrivită de despărțire se organizează pentru copil/tânăr, care marchează începutul următoarei faze din viața sa. Acest lucru se realizează conform tradițiilor comune mediului copilului și urmărește împlinirea dorințelor copilului/tânărului.

6. Copilul/tânărul are acces la sprijin și consiliere după ce a părăsit orfelinatul

Serviciile pentru Protecția Copilului și organizația de asistență socială oferă sprijin și consiliere post-asistență.

C) Semne de avertizare

- Procesul de încetarea asistenței nu este planificat și/sau implementat în amănunt.
- Procesul de încetarea asistenței nu este prevăzut în planul de asistență.
- Părțile implicate nu cad de acord asupra planului de încetarea asistenței.
- Copilul/tânărul nu se simte implicat în procesul de încetarea asistenței.
- Copilul/tânărul și/sau familia de proveniență nu participă la planificarea și implementarea procesului de încetarea asistenței.
- Nu există interes în expertiza copilului/tânărului referitoare la calitatea asistenței primite.
- Nu există evaluarea asistenței sociale.
- Procesul de încetarea asistenței nu satisface nevoile individuale ale copilului/tânărului.
- Nu se oferă sprijin post-asistență sau sprijinul este inadecvat.
- Copilul/tânărul nu are ocazia despărțirii.

Standard 16 Comunicarea în cadrul procesului de încetarea asistenței se realizează într-o manieră folositoare și adecvată

Toate părțile implicate în procesul de încetarea asistenței primesc toate informațiile relevante în conformitate cu rolul lor în proces. În același timp, copilul/tânărul și familia de proveniență au dreptul la intimitate și siguranță.

Toate informațiile sunt comunicate într-un mod ușor de înțeles și potrivit copilului/tânărului și familia de proveniență.

"Faptul că va trebui să se mute singură la orfelinat și își va lăsa frații în urmă o îngrijorează, o supără și o face puțin nervoasă. [...] Într-o zi fata a făcut o vizită orfelinatului, numai să se familiarizeze cu noul mediu. Acolo a întâlnit altă fată din instituție [...] care i-a spus că se simte atât de bine acolo, că avea intimitate și libertate. [...] Fetei i-a plăcut ce a văzut și auzit la orfelinat. Deodată, toate grijile au dispărut. Acum este mult mai optimistă și are noi vise pentru viitorul ei. "

(Povestea unei fete din nordul Ciprului, cod 21.02.05)

A) Responsabilități

Serviciile pentru Protecția Copilului

- Asigură primirea și înțelegerea informațiilor necesare pentru planificarea și implementarea detaliată a procesului de încetarea asistenței, de către toate părțile implicate.
- Asigură tratarea tuturor informațiilor cu confidențialitate.

Organizația de asistență socială

- Asigură comunicarea corespunzătoare dintre asistentul maternal și copil/tânăr.

Asistentul maternal

- Asigură primirea și înțelegerea de către copil/tânăr a informațiilor relevante referitoare la procesul

de încetarea asistenței.

- Comunică cu copilul/tânărul într-o manieră care-l face să se simtă relaxat în timpul procesului de încetarea asistenței.
- Colaborează cu familia de proveniență.

B) Indicații

1. Informațiile relevante sunt tratate profesionist

Serviciile pentru Protecția Copilului, organizația de asistență socială și asistentul maternal recunosc importanța oferirii tuturor informațiilor relevante către copil/tânăr și familia de proveniență. Serviciile pentru Protecția Copilului tratează în mod profesionist toate informațiile relevante. Acestea asigură confidențialitatea, documentația corespunzătoare și accesul părților implicate.

2. Copilul/tânărul este informat corespunzător în legătură cu procesul de încetarea asistenței

Asistentul maternal se asigură că copilul/tânărul este informat și înțelege toate informațiile relevante referitoare la procesul de încetarea asistenței. În particular, copilul/tânărul este informat în legătură cu diferitele posibilități și aspectele ale viitoarei vieți în care va deveni independent, se întoarce la familia de proveniență sau se mută în alt plasament.

3. Se ia în considerare un set de cerințe pentru asigurarea comunicării corespunzătoare

Toate părțile relevante implicate în sprijinirea copilului/tânărului în procesul de încetarea asistenței întrunesc cel puțin următoarele cerințe:

- au abilitatea de a folosi un limbaj corespunzător modului de gândire al copilului/tânărului.
- Stabilesc o relație strânsă cu copilul/tânărul, au abilități de bun ascultător și sunt înțelegători, empatici și răbdători pentru a-l face pe copil/tânăr să se simtă relaxat;
- creează un mediu de comunicare prietenos și confortabil;

4. Copilul, familia de proveniență, asistentul maternal, organizația de asistență socială și Serviciile pentru Protecția Copilului lucrează împreună

Colaborarea dintre părțile relevante implicate în sprijinirea copilului/tânărului în timpul procesului de încetarea asistenței este întărită de schimbul de informații relevante, comunicarea corespunzătoare și încrederea reciprocă. Aceștia:

- Respectă legislația, regulamentele și standardele de Calitate pentru Copii;
- Includ acest standard (16) în instrucțiunile și metodele de lucru ale Serviciilor de Protecția Copilului, organizațiilor de asistență socială și asistenților maternali;
- fac parte dintr-o rețea de asistență a copilului.

C) Semne de avertizare

- Copilul/tânărul se simte neînțeles.
- Intimitatea copilului/tânărului este încălcată.
- Copilul/tânărul și/sau părțile relevante implicate nu au acces sau nu înțeleg informațiile oferite.
- Nu există schimb de informații.
- Copilul/tânărul simte o lipsă de comunicare cu asistentul maternal.
- Copilul/tânărul simte o lipsă de comunicare cu familia de proveniență și/sau mediul social.

Standard 17 Copilul/tânărul are dreptul să participe la procesul de încetarea asistenței

Procesul de încetarea asistenței se bazează pe planul individual de asistență. Copilul/tânărul are dreptul să-și exprime părerile și preferințele în legătură cu situația curentă și viitorul lui. El participă la planificarea și implementarea procesului de încetarea asistenței.

"Participarea fetei la planificarea procesului i-a oferit ocazia de a vedea cu ochii ei cum se ia o hotărâre, de a ști cât va mai sta în instituție și de a anticipa momentul când va merge acasă."

(Asistent social din Portugalia, cod 24.07.01)

"Când mama mea [...] a găsit un loc să locuiască, tatăl meu mi-a spus că pot pleca acasă, dar eu nu am vrut pentru că îmi plăceau și școala și activitățile [...] Am plecat acasă după ce am împlinit 18 ani [...] Sunt mulțumit de alegerile mele."

A) Responsabilități

Serviciile pentru Protecția Copilului

- Asigură participarea copilului/tânărului.

Organizația de asistență socială

- Asigură întrunirea tuturor cerințelor referitoare la participarea copilului/tânărului la procesul de încetarea asistenței.

Asistentul maternal

- Îi permite copilului/tânărului să participe la procesul de încetarea asistenței.
- Implică copilul/tânărul în planificarea și implementarea procesului de încetarea asistenței în conformitate cu nivelul de înțelegere.
- Colaborează cu familia de proveniență.

B) Indicații

1. Sunt luate în considerare următoarele cerințe pentru a asigura participarea copilului/tânărului

Toate părțile implicate în procesul de încetare a asistenței iau în considerare și întrunesc cel puțin următoarele cerințe asigurând faptul că:

- copilul/tânărul își exercită dreptul de a participa la planificarea și implementarea procesului de încetarea asistenței;
- copilul/tânărul este ascultat și încurajat să-și exprime planurile, îndoielile și așteptările;
- copilul/tânărul este sprijinit în luarea deciziilor în conformitate cu nivelul său de înțelegere;
- copilul/tânărul este recunoscut ca expertul în ceea ce privește viața lui;
- familia de proveniență participă la procesul de încetarea asistenței;
- copilul/tânărul are ocazia de a stabili în ce măsură familia de proveniență se poate implica;
- copilul/tânărul este ascultat și sprijinit în procedurile birocratice și juridice.

2. Copilul/tânărul primește toate informațiile relevante

Asistentul maternal se asigură că copilul/tânărul primește toate informațiile relevante pentru a-l sprijini în luarea deciziilor în timpul procesului de încetarea asistenței.

Acesta se asigură că informația oferită a fost înțeleasă de copil/tânăr.

3. Planificarea și implementarea procesului de încetarea asistenței se bazează pe planul individual de asistență

Copilul/tânărul participă la dezvoltarea planului propriu de asistență. Acest plan ține cont de părerile lui, precum și de obiectivele și resursele necesare pentru planificarea și implementarea amănunțită a procesului de încetarea asistenței.

C) Semne de avertizare

- Nu există un set de cerințe minime referitoare la participarea copilului/tânărului în procesul de încetarea asistenței.
- Setul de cerințe minime nu este implementat.
- Copilul/tânărul simte că nu participă destul la procesul de încetarea asistenței.
- Copilul/tânărul nu se simte bine informat.
- Planificarea și implementarea procesului de încetarea asistenței nu se bazează pe planul individual de asistență.
- Copilul/tânărul simte că nu este luat în serios.
- Deciziile relevante sunt luate fără participarea copilului/tânărului.
- Copilului/tânărului i se dă mai multă responsabilitate decât poate face față.
- Copilul/tânărul nu este ascultat, nici sprijinit în procedurile birocratice și juridice.

Standard 18 Se asigură sprijin ulterior, continuu și oportunitatea de contact

După ce copilul/tânărul a părăsit plasamentul, are oportunitatea de a primi ajutor și sprijin.

Organizația de asistență socială se luptă să asigure percepția acestui proces de încetarea asistenței nu ca pe un dezechilibru major.

Când tânărul a ajuns la vârsta majoratului, organizația de asistență socială continuă să-i ofere sprijin și oportunitatea de a păstra legătura.

"Soneria sună [...] deschid ușa și îl văd pe asistentul meu social, cu brațele pline de mâncare, și îmi spune: "Vrei să mănânci cu mine?" Era exact de ce aveam nevoie. [...] A intrat și a stat la mine o vreme, doar ca să mă vadă – a fost o seară frumoasă și am dormit bine acea noapte. "

(Băiat din Norvegia, cod 22.01.01)

"Totuși, există întotdeauna o alinare pe care organizația SOS Children's Village o poate acorda, pentru că noi nu îi abandonăm imediat ce au plecat, iar în unele cazuri opțiunea întoarcerii, chiar și pentru o perioadă scurtă de timp, le dă stabilitatea de care au nevoie."

(Directorul organizației de asistență socială din Portugalia, cod 24.07.02)

A) Responsabilități

Serviciile pentru Protecția Copilului

- Asigură sprijin ulterior și continuu înainte și după ce copilul ajunge la vârsta majoratului.
- Promovează contactul dintre copil/tânăr și rețeaua afectivă relevantă din timpul plasamentului.

Organizația de asistență socială

- Asigură dezvoltarea și implementarea planului post-asistență.
- Asigură resursele necesare pentru sprijinul ulterior și continuu și asigură posibilitatea păstrării legăturii copilului cu fostul asistent maternal și cu rețeaua afectivă din timpul plasamentului.

Asistentul maternal

- Dezvoltă și implementează planul post-asistență împreună cu copilul/tânărul.
- Asigură continuarea, sprijină copilul/tânărul și facilitează contactul dintre copil/tânăr și rețeaua sa afectivă din timpul plasamentului.

B) Indicații

1. Continuarea și sprijinul se bazează pe un plan post-asistență

Organizația de asistență socială și asistentul maternal, împreună cu copilul/tânărul, dezvoltă și implementează un plan post-asistență. Planul se creează pe planul individual de asistență deja existent. Metodele folosite stabilirea unui plan post-asistență sunt subliniate în declarația scrisă a organizației de asistență socială.

Este important ca planul post-asistență să aibă un punct central individual și să integreze trecutul copilului/tânărului. În general, planul post-asistență definește statutul dezvoltării copilului/tânărului, stabilește obiective și măsuri și lămurește necesarul de resurse pentru sprijinirea copilului/tânărului după părăsirea plasamentului.

2. Se asigură continuarea și sprijinul copilului/tânărului

Asistentul maternal asigură continuarea și, dacă se solicită, acordă sprijin copilului/tânărului în conformitate cu planul post-asistență. El are resursele necesare pentru acest lucru. Asistentul maternal se luptă să păstreze legătura cu copilul/tânărul.

3. Copilul/tânărul are ocazia de a păstra legătura cu rețeaua afectivă

Fosta organizație de asistență socială oferă resurse pentru a păstra legătura între copil/tânăr și rețeaua afectivă relevantă din timpul plasamentului. Fostul asistent maternal facilitează acest contact.

C) Semne de avertizare

- Nu există plan post-asistență.
- Nu există continuare și/sau sprijin.
- Copilul/tânărul nu este destul de implicat în dezvoltarea planului post-asistență.
- Copilul/tânărul refuză continuarea asistenței și/sau sprijinul.
- Tânărul nu mai este sprijinit după ce împlinește 18 ani.
- Copilul/tânărul nu are posibilitatea de a păstra legătura cu rețeaua afectivă relevantă din timpul

plasamentului.

Glosar de termeni folosiți

Familia de proveniență

Membrii de familie cu care un copil se înrudește biologic, cum ar fi părinții biologici, frații și alte rude.

Asistentul maternal

Membru de familie sau un profesionist care acordă îngrijire unui copil/tânăr. Asistenții maternali pot fi atât în cadrul familiei, cât și la orfelinat.

Organizația de asistență socială

Organizația responsabilă pentru asistența publică zilnică a copilului/tânărului. Aceasta se poate acorda prin intermediul familiilor adoptive sau alte forme de facilități familiale (cum ar fi SOS Children's Village) sau rezidențiale.

Planul individual de asistență

Plan menit să îndrume dezvoltarea individuală a copilului din punct de vedere fizic, cognitiv, afectiv și social. Este creat în timpul procesului de luarea deciziilor și dezvoltat în continuare și implementat pe parcursul întregului proces de asistență. În general, planul de asistență definește statutul dezvoltării copilului, stabilește obiective și măsuri și lămurește necesarul de resurse pentru sprijinirea dezvoltării generale a copilului. Fiecare decizie relevantă din timpul procesului de asistență este îndrumată de acest plan.

Copil

Orice ființă umană sub vârsta de 18 ani.

Serviciile pentru Protecția Copilului

Organizații, instituții, servicii și/sau facilități responsabile pentru acordarea de asistență, sprijin și/sau protecție copiilor și tinerilor ale căror nevoi nu sunt satisfăcute de familia biologică sau asistentul maternal. Serviciile pentru Protecția Copilului oferă informații și stabilește asistența socială, medicală, juridică și/sau custodială. Serviciile pentru Protecția Copilului pot fi publice sau private (servicii pentru bunăstarea tinerilor, organizații nonguvernamentale, etc.).

Copii cu nevoi speciale

Copii ale căror dereglări psihice, limitări fizice sau disabilități intelectuale, trecut cultural, antecedente de abuz, neglijență sau alți factori necesită măsuri speciale de protecție și îngrijire oferite de asistenți maternali specializați sau psihologi în timpul plasamentului în asistență.

Echipa multidisciplinară

Echipa care se ocupă de sprijinul dezvoltării generale a copilului în timpul plasamentului acestuia. Este compusă din asistenți maternali, educatori și colaboratori ai organizației de asistență socială (psihologi, asistenți sociali etc.)

Tânăr

Un tânăr care are deja 18 ani sau mai mult dar din cauza situației deosebite încă are dreptul să locuiască la orfelinat.

Cadrul de referință al Convenției pe tema Drepturilor Copilului (UN CRC)¹

În 1989 Convenția pe tema Drepturilor Copilului a fost adoptată de Adunarea Generală a Națiunilor Unite și deschisă pentru ratificare; toate țările europene au ratificat-o. Prin ratificare, un stat confirmă intenția de a face tot posibilul pentru a implementa prevederile și de a proteja toți copiii din jurisdicția lui împotriva încălcării drepturilor acestora. Există câteva moduri de a folosi UN CRC, trei dintre acestea sunt:

- Ca instrument legal: UN CRC poate juca un rol în jurisprudență
- Ca mesaj educațional
- Ca instrument socio-politic

Drepturile copiilor reprezintă mai mult decât poziția legală a copiilor. Nu se reduce totul doar la legi, hotărâri sau regulamente. Se referă și la obligația guvernelor de a aplica drepturile copilului și de a le implementa în fiecare latură a societății. UN CRC poate fi folosit pentru a indica guvernelor dacă acestea nu-și îndeplinesc responsabilitățile.

Convenția despre Drepturile Copilului (CRC) conține un mesaj educațional. Aceasta este importantă și pentru Asistența Socială a Copilului. Mesajul educațional din convenție poate fi găsit în conceptele care provin din teoriile psihologilor educaționaliști sau pediatri. Exemple de astfel de concepte sunt:

- Binele copilului (articolul 3, paragraful 1);
- Capacitățile în dezvoltare (articolul 5);
- Maturitatea (articolul 12);
- Demnitatea (în 7 locuri diferite pe parcursul întregii convenții).

Intră în sarcina educaționaliștilor, psihologilor, dar și a părinților sau asistenților maternali de a aplica aceste concepte. La un anumit punct convenția se adresează educatorilor, inclusiv părinților (articolul 3, 5, 18), funcționarilor din educație/scolilor (articolul 28, 29) și Serviciilor de Protecția Copilului/instituțiilor de asistență socială (articolul 3, paragraful 1 și 3).

Acest cadru de referință oferă o privire de ansamblu asupra articolelor Convenției Națiunilor Unite pe tema Drepturilor Copilului care cuprinde prevederi legate de conținutul standardelor de Calitate pentru Copii. O privire generală asupra acestor prevederi poate fi găsită pe CD-ul cu programul Calitatea pentru Copii.

¹ Acest cadru de referință a fost dezvoltat de către Apărarea Internațională a Copiilor, Olanda

**ARTICOLELE DIN CONVENȚIA PE TEMA DREPTURILOR COPILULUI,
CARE CUPRINDE PREVEDERILE REFERITOARE LA STANDARDELE DE CALITATE
PENTRU COPII**

Standard 1: Copilul și familia de proveniență primesc sprijin pe parcursul procesului de luarea deciziilor

Referitor la copil: Articolele: 3 (paragraful 1), 6 (paragraful 2), 9 (paragraful 2), 12, 13 și 39

Referitor la părinți: Articolele: 3 (paragraful 1), 5, 6 (paragraful 2), 9 (paragraful 2), 12, 13, și 18 (paragraful 2)

Referitor la serviciile pentru protecția copilului sau organizațiile de asistență socială: Articolele: 2, 3 (paragrafele 1, 2 și 3), 5, 6 (paragraful 2), 9 (paragraful 2), 12, 13, 18 (paragraful 2), 19, 20 (paragraful 1), 39

Referitor la responsabil sau asistentul maternal: Articolele: 2, 3 (paragrafele 1 și 2) 5, 6 (paragraful 2), 9 (paragraful 2), 12, 13, 19, 20 (paragraful 1), 39

Standard 2: Copilul are dreptul să participe la procesul de luarea deciziilor

Referitor la copil: Articolele: 9 (paragraful 2), 12, 13, 17

Referitor la părinți: Articolele: 3 (paragraful 1), 5, 6 (paragraful 2), 9 (paragraful 2), 12, 13, 17, 18 (paragraful 1)

Referitor la serviciile pentru protecția copilului sau organizațiile de asistență socială: Articolele: 2, 3 (paragrafele 1 și 3), 6 (paragraful 2), 9 (paragraful 2), 5, 12, 13, 17, 39

Referitor la responsabil sau asistentul maternal: Articolele: 2 (paragraful 1), 3 (paragraful 1), 5, 6 (paragraful 2), 9 (paragraful 2), 12, 13, 17

Standard 3: Un proces profesional de luarea deciziilor asigură cea mai bună asistență pentru copil

Referitor la copil: Articolele: 3 (paragrafele 1 și 2), 6 (paragraful 2), 19, 20 (paragraful 1), 23 (paragrafele 1, 2 și 3), 23 (paragraful 1), 39,

Referitor la părinți: Articolele: 3 (paragraful 1), 5, 6 (paragraful 2), 18 (paragraful 1), 20 (paragraful 3), 23 (paragrafele 1, 2 și 3), 39

Referitor la serviciile pentru protecția copilului sau organizațiile de asistență socială: Articolele 2, 3 (paragrafele 1 și 3), 5, 6 (paragraful 2), 23 (paragrafele 1, 2 și 3), 39

Referitor la responsabil sau asistentul maternal: Articolele: 2, 3 (paragraful 1), 5, 6 (paragraful 2), 20 (paragraful 3), 23 (paragrafele 1, 2 și 3), 39

Standard 4: Frații sunt plasați împreună

Articolul 16

Standard 5: Tranziția către noul cămin este bine pregătită și implementată în mod precis

Referitor la copil: Articolele: 3 (paragrafele 1 și 2), 19, 20 (paragrafele 1 și 3), 39

Referitor la părinți: Articolele: 3 (paragraful 1), 5, 6 (paragraful 2), 18 (paragraful 1), 20 (paragraful

3), 23 (paragraful 1), 39

Referitor la serviciile pentru protecția copilului sau organizațiile de asistență socială: Articolele: 2, 3 (paragrafele 1 și 3), 5, 6 (paragraful 2), 20 (paragraful 3), 23 (paragraful 1), 39

Referitor la responsabil sau asistentul maternal: Articolele: 2, 3 (paragraful 1), 5, 6 (paragraful 2), 20 (paragraful 3), 23 (paragraful 1), 39

Standard 6: Procesul de asistență socială este îndrumat de un plan individual de asistență

Referitor la copil: Articolele: 3 (paragrafele 1 și 2), 6 (paragraful 2), 9 (paragraful 2), 12, 13, 17, 19, 20 (paragrafele 1 și 3), 23 (paragraful 1), 25, 39

Referitor la serviciile pentru protecția copilului sau organizațiile de asistență socială: Articolele: 2, 3 (paragrafele 1 și 3), 6 (paragraful 2), 9 (paragraful 2), 12, 13, 17, 20 (paragraful 3), 23 (paragraful 1), 25, 39

Referitor la responsabil sau asistentul maternal: Articolele: 2, 3 (paragrafele 1 și 3), 6 (paragraful 2), 9 (paragraful 2), 12 și 13, 17, 20 (paragraful 3), 23 (paragraful 1), 25, 39

Standard 7: Plasamentul copilului se potrivește nevoilor lui, situației de trai și mediului social de proveniență

Referitor la copil: Articolele: 3 (paragrafele 1 și 2), 6 (paragraful 2), 8, 19, 20 (paragrafele 1 și 3), 23 (paragraful 1), 39

Referitor la serviciile pentru protecția copilului sau organizațiile de asistență socială: Articolele: 3 (paragraful 1), 8, 20 (paragraful 3), 6 (paragraful 2), 20 (paragraful 3), 23 (paragraful 1), 39

Referitor la responsabil sau asistentul maternal: 3 (paragraful 1), 6 (paragraful 2), 8, 20 (paragraful 3), 23 (paragraful 1), 39

Standard 8: Copilul păstrează legătura cu familia de proveniență

Referitor la copil: Articolele: 9 (paragraful 3), 20 (paragraful 3),

Referitor la părinți: Articolele: 3 (paragraful 1), 5, 6 (paragraful 2), 9 (paragraful 3), 18 (paragraful 1) și 2

Referitor la serviciile pentru protecția copilului sau organizațiile de asistență socială: Articolele: 3 (paragraful 1), 5, 6 (paragraful 2), 9 (paragraful 3), 18 (paragraful 2), 20 (paragraful 3)

Referitor la responsabil sau asistentul maternal: 3 (paragraful 1), 5, 6 (paragraful 2), 9 (paragraful 3), 18 (paragraful 2), 20 (paragraful 3)

Standard 9: Asistenții maternali au calificare și condiții de trai corespunzătoare

Referitor la copil: Articolele: 3 (paragraful 1), 2, 3, 6 (paragraful 2), 19, 20 (paragraful 1), 23 (paragraful 1), 39

Referitor la serviciile pentru protecția copilului sau organizațiile de asistență socială: Articolele: 3 (paragrafele 1 și 3), 6 (paragraful 2), 3 (paragraful 3), 23 (paragraful 1), 39,

Referitor la responsabil sau asistentul maternal: Articolele: 3 (paragraful 3), 39, 23 (paragraful 1)

Standard 10: Relația asistentului maternal cu copilul se bazează pe înțelegere și respect

Referitor la copil: Articolele: 23 (paragraful 1), 39

Referitor la serviciile pentru protecția copilului sau organizațiile de asistență socială: Articolele: 2, 3 (paragraful 1 și 3), 6 (paragraful 2), 23 (paragraful 1), 39

Referitor la responsabil sau asistentul maternal: Articolele: 2, 3 (paragraful 1), 6 (paragraful 2), 23 (paragraful 1), 39

Standard 11: Copilului are dreptul să participe activ la luarea deciziilor care îi influențează direct viața

Referitor la copil: Articolele: 9 (paragraful 2), 12, 13, 17

Referitor la serviciile pentru protecția copilului sau organizațiile de asistență socială: Articolele: 2, 3 (paragrafele 1 și 3), 6 (paragraful 2), 9 (paragraful 2), 12, 13, 17

Referitor la responsabil sau asistentul maternal: 2, 3 (paragraful 1), 6 (paragraful 2), 9 (paragraful 2), 12, 13, 17

Standard 12: Copilul este îngrijit în condiții de trai corespunzătoare

Referitor la copil: Articolele: 3 (paragrafele 1 și 2), 6 (paragraful 2), 15, 20 (paragraful 1), 26, 27, 28, 31

Referitor la serviciile pentru protecția copilului sau organizațiile de asistență socială: Articol: 3 (paragrafele 1 și 3), 6 (paragraful 2), 15, 23 (paragraful 1), 25, 26, 27, 28, 31, 39

Referitor la responsabil sau asistentul maternal: Articolele: 6 (paragraful 2), 3 (paragraful 1), 11 (paragraful 1), 15, 23 (paragraful 1), 25, 26, 27, 28, 31, 39

Standard 13: Copiii cu nevoi speciale beneficiază de îngrijire corespunzătoare

Referitor la copil: Articolele: 3 (paragraful 1, 2 și 3), 6 (paragraful 2), 19, 20 (paragraful 1), 23 (paragrafele 1, 2 și 3), 39

Referitor la serviciile pentru protecția copilului sau organizațiile de asistență socială: Articolele: 2, 3 (paragrafele 1 și 3), 6 (paragraful 2), 23 (paragrafele 1, 2 și 3), 39

Referitor la responsabil sau asistentul maternal: Articolele: 2, 3 (paragrafele 1 și 3), 6 (paragraful 2), 23 (paragrafele 1, 2 și 3), 39

Standard 14: Copilul/tânărul este pregătit în mod constant pentru traiul independent

Referitor la copil: Articolele: 3 (paragraful 1 și 2), 6 (paragraful 2), 9 (paragraful 2), 12, 13, 17, 19, 20 (paragraful 1), 26, 28, 39,

Referitor la serviciile pentru protecția copilului sau organizațiile de asistență socială: Articolele: 3 (paragrafele 1 și 3), 6 (paragraful 2), 9 (paragraful 2), 12, 13, 17, 26, 28, 39

Referitor la responsabil sau asistentul maternal: Articolele: 3 (paragrafele 1 și 3), 6 (paragraful 2), 9 (paragraful 2), 12, 13, 17, 26, 28, 39

Standard 15: Procesul de încetarea asistenței este planificat și implementat în amănunt

Referitor la copil: Articolele: 3 (paragraful 1), 3 (paragrafele 2 și 3), 6 (paragraful 2), 9 (paragraful 2), 12, 13, 17, 19, 20 (paragraful 1), 25, 39

Referitor la serviciile pentru protecția copilului sau organizațiile de asistență socială: Articolele: 3 (paragrafele 1 si 3), 6 (paragraful 2), 9 (paragraful 2), 12, 13, 17, 26, 39

Referitor la responsabil sau asistentul maternal: Articol: 3 (paragrafele 1 si 3), 6 (paragraful 2), 9 (paragraful 2), 12, 13, 17, 26, 39

Standard 16: Comunicarea din procesul de încetarea asistenței este realizată într-o manieră utilă și corespunzătoare

Referitor la copil: Articolele: 3 (paragrafele 1 si 2), 9 (paragraful 2), 12, 13, 16, 17, 19, 20 (paragraful 1), 23 (paragraful 1), 39

Referitor la părinți: Articolele: 5, 17, 3 (paragraful 1), 6 (paragraful 2), 9 (paragraful 2), 12, 13, 16, 18 (paragrafele 1 si 2)

Referitor la serviciile pentru protecția copilului sau organizațiile de asistență socială: Articolele: 3 (paragrafele 1 si 3), 5, 6 (paragraful 2), 9 (paragraful 2), 12, 13, 16, 17, 39

Referitor la responsabil sau asistentul maternal: Articolele: 3 (paragrafele 1 si 3), 5, 6 (paragraful 2), 9 (paragraful 2), 12, 13, 16, 17, 39

Standard 17: Copilul/tânărul are dreptul de a participa la procesul de încetarea asistenței

Referitor la copil: Articolele: 3 (paragrafele 1 si 2), 5, 6 (paragraful 2), 18 (paragraful 2), 19, 20 (paragraful 1), 26, 39

Referitor la serviciile pentru protecția copilului sau organizațiile de asistență socială: 3 (paragraful 1), 5, 6 (paragraful 2), 18 (paragraful 2), 39, 23 (paragraful 1), 26

Referitor la responsabil sau asistentul maternal: Articolele: 3 (paragraful 1), 5, 6 (paragraful 2), 3 (paragraful 1), 39, 23 (paragraful 1), 26

Standard 18: Se asigură sprijin ulterior, continuu și posibilități de contact

Referitor la copil: Articolele: 3 (paragrafele 1 si 2), 6 (paragraful 2), 19, 20 (paragraful 1), 26, 39

Referitor la părinți: Articolele: 3 (paragraful 1), 5, 6, 18 (paragrafele 1 si 2), 26

Referitor la serviciile pentru protecția copilului sau organizațiile de asistență socială: Articolele: 3 (paragraful 1), 5, 6 (paragraful 2), 18 (paragraful 2), 23 (paragraful 1), 26, 39

Referitor la responsabil sau asistentul maternal: 3 (paragraful 1), 5, 6 paragraful, 23 (paragraful 1), 26, 39

[...]

Convenția cu privire la drepturile copilului,
adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 20 noiembrie 1989
(traducere)
(republicată în Monitorul Oficial nr. 314 din 13 iunie 2001)

STATELE PĂRȚI la prezenta Convenție

considerând că, în conformitate cu principiile proclamate în Carta Națiunilor Unite, recunoașterea demnității inerente tuturor membrilor familiei umane, precum și egalitatea și caracterul inalienabil al drepturilor lor sunt fundamentul libertății, dreptății și păcii în lume,

având în vedere faptul că popoarele Națiunilor Unite au proclamat din nou în Cartă încrederea lor în drepturile fundamentale ale omului, în demnitatea și valoarea ființei umane și sunt hotărâte să promoveze progresul social și să instaureze cele mai bune condiții de viață într-o libertate cât mai deplină,

recunoscând că Națiunile Unite, în declarația universală a drepturilor omului și în pactele internaționale privind drepturile omului, au proclamat și au convenit că fiecare este îndreptățit să se prevaleze de toate drepturile și de toate libertățile care sunt enunțate în acestea, fără nici o deosebire de rasă, culoare, sex, limbă, religie, opinie publică sau orice altă opinie, de origine națională sau socială, avere, naștere sau altă situație,

amintind că, în declarația universală a drepturilor omului națiunile Unite au proclamat că toți copiii au dreptul la ajutor și la asistență specială,

convinși că familia, unitatea fundamentală a societății și mediul natural pentru creșterea și bunăstarea tuturor membrilor săi, și, în mod deosebit copilul, trebuie să beneficieze de protecția și de asistența de care are nevoie pentru a putea să joace pe deplin rolul său în societate,

recunoscând că pentru deplina și armonioasă dezvoltare a personalității sale, copilul trebuie să crească într-un mediu familial, într-o atmosferă de fericire, dragoste, și înțelegere,

considerând că este important de a pregăti pe deplin copilul pentru a avea o viață individuală în societate și a-l crește în spiritul idealurilor proclamate în Carta Națiunilor Unite și, în special, în spiritul păcii, demnității, libertății, egalității și solidarității,

având în vedere că necesitatea de a acorda o protecție specială copilului a fost enunțată în Declarația cu privire la drepturile copilului de la Geneva din 1924 și în Declarația drepturilor copilului adoptată de Adunarea generală la 20 noiembrie 1959 și că a fost recunoscută în declarația universală a drepturilor omului, în Pactul internațional privind drepturile civile și politice (în articolele 23 și 24), în pactul internațional privind drepturile economice, sociale și culturale (în mod deosebit în art. 10) și în statutele și instrumentele pertinente ale instituțiilor specializate și ale organizațiilor internaționale care se preocupă de bunăstarea copilului,

având în vedere că, așa cum s-a indicat în Declarația drepturilor copilului, copilul, din cauza lipsei sale de maturitate fizică și intelectuală, are nevoie de o protecție specială și de îngrijiri speciale, în principal de o protecție juridică potrivită, înainte și după naștere,

reamintind dispozițiile Declarației cu privire la principiile sociale și juridice aplicabile protecției și bunăstării copiilor, cu referire specială la practicile în materie de adopțiune și de plasament familial pe plan național și internațional, dispozițiile Ansamblului de reguli minime ale Națiunilor Unite privind administrarea justiției pentru minori (Regulile de la Beijing) și dispozițiile declarației cu privire la protecția femeilor și copiilor în perioade de urgență și de conflict armat,

recunoscând că în toate țările lumii sunt copii care trăiesc în condiții deosebit de dificile și că este necesar să se acorde acestor copii o atenție deosebită,

ținând în mod corespunzător seama de importanța tradițiilor și valorilor culturale ale fiecărui popor în protecția și dezvoltarea armonioasă a copilului,

recunoscând importanța cooperării internaționale pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale copiilor în toate țările și în mod deosebit în țările în curs de dezvoltare,

AU CONVENIT asupra celor ce urmează:

PARTEA I

Articolul 1

În sensul prezentei Convenții, copil este orice ființă umană sub vârsta de 18 ani, cu excepția cazurilor când, în baza legilor aplicabile copilului, majoratul este stabilit sub această vârstă.

Articolul 2

Statele părți se angajează să respecte drepturile care sunt enunțate în prezenta Convenție și să le garanteze tuturor copiilor care țin de jurisdicția lor, fără nici o discriminare, Indiferent de rasa, culoarea, sexul, limba, religia, opinia publică sau altă opinie a copilului sau a părinților sau a reprezentanților săi legali, de originea lor națională, etnică sau socială, de situația lor materială, de incapacitatea lor, de nașterea lor sau de altă situație.

Statele părți vor lua toate măsurile corespunzătoare astfel încât copilul să fie efectiv protejat împotriva oricărei forme de discriminare sau de sancțiuni motivate de situația juridică, activitățile, opiniile declarate sau convingerile părinților săi, ale reprezentanților săi legali sau ale membrilor familiei sale.

Articolul 3

În toate acțiunile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de protecție socială, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

Statele părți se angajează să asigure copilului protecția și îngrijirile necesare pentru bunăstarea sa, ținând cont de drepturile și obligațiile părinților săi, ale tutorilor săi, ale altor persoane legal responsabile pentru el și vor lua, în acest scop, toate măsurile legislative și administrative corespunzătoare.

Statele părți vor veghea ca funcționarea instituțiilor, serviciilor și lăcașelor responsabile pentru grija sau protecția copiilor să fie conformă cu normele fixate de către autoritățile competente, în special în domeniul securității și sănătății, în ceea ce privește numărul și competența personalului lor ca și în privința unui control corespunzător.

Articolul 4

Statele părți se angajează să ia toate măsurile legislative, administrative și altele care sunt necesare pentru a pune în practică drepturile recunoscute în prezenta Convenție. În cazul drepturilor economice, sociale și culturale, ele vor lua aceste măsuri în limitele maxime ale rezervelor de care dispun și, dacă este cazul, în cadrul cooperării internaționale.

Articolul 5

Statele părți vor respecta responsabilitățile, drepturile și obligațiile pe care le au părinții sau, după caz, membrii familiei lărgite sau ai comunității, conform cutumei locale, tutorii sau alte persoane prin lege responsabile pentru copil, de a-i da acestuia, într-un mod care să corespundă dezvoltării capacităților acestuia, orientarea și sfaturile corespunzătoare exercitării drepturilor pe care i le recunoaște prezenta Convenție.

Articolul 6

Statele părți recunosc că orice copil are dreptul inerent la viață.

Statele părți vor asigura în toată măsura posibilului supraviețuirea și dezvoltarea copilului.

Articolul 7

Copilul este înregistrat imediat după nașterea sa și are, de la această dată, dreptul la un nume, dreptul de a dobândi o cetățenie, și, în măsura posibilului, dreptul de a-și cunoaște părinții și de a fi crescut de aceștia.

Statele părți vor veghea la aplicarea acestor drepturi conform legislației lor naționale și obligațiilor asumate potrivit instrumentelor internaționale aplicabile în materie, în mod deosebit în cazurile în care, în absența acestora, copilul s-ar găsi în situația de a fi apatrid.

Articolul 8

Statele părți se angajează să respecte dreptul copilului de a-și păstra identitatea, inclusiv cetățenia, numele său și relațiile familiale, așa cum sunt recunoscute de lege, fără amestec ilegal.

Dacă un copil este lipsit, în mod ilegal, de elementele constitutive ale identității sale sau de unele din acestea, statele părți vor acorda asistența și protecția corespunzătoare pentru ca identitatea sa să fie restabilită cât mai repede posibil.

Articolul 9

Statele părți vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței lor, cu excepția situației în care autoritățile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare și în conformitate cu legile și procedurile aplicabile, că această separare este necesară, în interesul superior al copilului. O decizie în acest sens poate să fie necesară în anumite cazuri particulare, de exemplu, atunci când părinții maltratează sau neglijează copiii sau când părinții trăiesc separat și când urmează să ia o hotărâre cu privire la locul de reședință al copilului.

În toate cazurile prevăzute la paragraful 1 al prezentului articol, toate părțile interesate trebuie să aibă posibilitatea de a participa la dezbateri și de a-și face recunoscute părerile.

Statele părți vor respecta dreptul copilului separat de cei doi părinți ai săi sau de unul din ei, de a întreține în mod regulat relații personale și contacte directe, cu cei doi părinți ai săi, în afara cazului când acest lucru este contrar interesului superior al copilului.

Când separarea rezultă din orice măsuri luate de către un stat parte, precum ar fi detenția, închisoarea, exilul, expulzarea sau moartea (înțelegându-se moartea indiferent de cauză, survenită în timpul detenției), a celor doi părinți sau a unuia din ei, sau a copilului, statul parte dă, la cererea părinților, a copilului sau dacă este cazul, a unui alt membru al familiei informațiile esențiale asupra locului unde se găsesc membrul sau membrii familiei, doar dacă divulgarea acestor informații nu aduce prejudicii bunăstării copilului. Statele părți vor veghea, de asemenea, ca prezentarea unei astfel de cereri să nu antreneze prin ea însăși, consecințe dăunătoare pentru persoana sau persoanele în cauză.

Articolul 10

În conformitate cu obligația ce revine statelor părți potrivit paragrafului 1 al art.9, orice cerere făcută de către copil sau de către părinții săi în vederea intrării într-un stat parte sau părăsirii acestuia în scopul reîntregirii familiei, va fi examinată de către statele părți într-un spirit pozitiv, cu umanism și operativitate. Statele părți vor veghea, de asemenea, ca prezentarea unei astfel de cereri să nu antreneze prin ea însăși, consecințe dăunătoare pentru autorii solicitării și membrii familiei lor.

Un copil ai cărui părinți au reședința în state diferite are dreptul de a întreține, în afara unor situații excepționale, relații personale și contacte directe regulate cu ambii părinți. În acest scop, și în conformitate cu obligația care revine statelor părți rezultând din art.9, paragraful 1, statele părți vor respecta drepturile pe care îl au copiii și părinții săi de a părăsi orice țară, inclusiv pe a lor, și de a reveni în propria țară. Dreptul de a părăsi orice țară nu poate fi limitat decât de restricțiile prevăzute de lege și care sunt necesare pentru protecția securității naționale, a ordinii publice, a sănătății publice sau a moralității sau a drepturilor și libertăților altora și care sunt compatibile cu celelalte drepturi recunoscute în prezenta Convenție.

Articolul 11

Statele părți vor lua măsuri pentru a combate transferul ilegal și împiedicarea reîntoarcerii copiilor din străinătate.

În acest scop, statele părți vor favoriza încheierea de acorduri bilaterale și multilaterale sau aderarea la acordurile existente.

Articolul 12

Statele părți vor garanta copilului capabil de discernământ dreptul de a exprima liber opinia sa asupra oricărei probleme care îl privește, opiniile copilului fiind luate în considerare avându-se în vedere vârsta sa și gradul său de maturitate.

În acest scop, se va da copilului, în special, posibilitatea de a fi ascultat în orice procedură judiciară sau administrativă care-l privește, fie direct, fie printr-un reprezentant sau instituție corespunzătoare, în conformitate cu regulile de procedură din legislația națională.

Articolul 13

Copilul are dreptul la libertatea de exprimare; acest drept cuprinde libertatea de a căuta, a primi și a difuza informații și idei de orice natură, fără să țină seama de frontiere, sub formă orală, scrisă, tipărită sau artistică, sau prin oricare alte mijloace, la alegerea copilului.

Exercitarea acestui drept poate fi supusă restricțiilor, dar numai acelor care sunt prevăzute de lege și care sunt necesare:

- a) pentru respectarea drepturilor sau a reputației altora, sau
- b) pentru protecția securității naționale, a ordinii, a sănătății și a moralei publice.

Articolul 14

Statele părți vor respecta dreptul copilului la libertatea de gândire, de conștiință și religie.

Statele părți vor respecta drepturile și obligațiile părinților sau, după caz, ale reprezentanților legali ai copilului de a-l orienta pe acesta în exercitarea dreptului sus-menționat de o manieră care să corespundă dezvoltării capacităților copilului.

Libertatea de a-și manifesta religia sa sau convingerile sale nu poate fi supusă decât restricțiilor de lege și care sunt necesare pentru protecția securității, a ordinii, a sănătății și a moralei publice sau a libertăților și a drepturilor fundamentale ale altora.

Articolul 15

Statele părți recunosc drepturile copilului la libertate de asociere și la libertatea de reuniune pașnică.

Exercitarea acestor drepturi nu poate fi obiect al nici unui fel de restricții, altele decât cele impuse în conformitate cu legea și care sunt necesare într-o societate democratică, în interesul securității naționale, al siguranței sau ordinii publice sau pentru a proteja sănătatea sau morala publică sau drepturile și libertățile altora.

Articolul 16

Nici un copil nu va face obiectul ingerințelor arbitrare sau ilegale în viața sa personală, familia sa, domiciliul sau corespondența sa și nici al unor atacuri ilegale la onoarea și reputația sa.

Copilul are dreptul la protecția legii contra unor astfel de imixțiuni sau atacuri.

Articolul 17

Statele părți recunosc importanța funcției îndeplinite de mijloacele de informare în masă și vor veghea astfel încât copilul să aibă acces la informații și materiale provenind din surse naționale și internaționale diverse, cu deosebire de cele care vizează promovarea bunăstării sale sociale, spirituale și morale, precum și a sănătății sale fizice și mintale. În acest scop, statele părți:

- a) vor încuraja mijloacele de informare în masă de a difuza informații și materiale care prezintă o utilitate socială și culturală pentru copil și răspund spiritului art.29;
- b) vor încuraja cooperarea internațională în producția, schimbul și difuzarea de astfel de informații și materiale provenind din diferite surse culturale naționale și internaționale;
- c) vor încuraja producerea și difuzarea de cărți pentru copii;
- d) vor încuraja mijloacele de informare în masă de a ține seama în mod deosebit de nevoile lingvistice ale copilului care aparține unui grup minoritar sau ale copilului autohton;
- e) vor încuraja elaborarea de principii directe corespunzătoare, destinate protejării copilului împotriva informațiilor și materialelor care dăunează bunăstării sale, având în vedere prevederile art. 13 și 18.

Articolul 18

Statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au răspundere comună pentru creșterea și dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării sale revine în primul rând părinților, sau, după caz, reprezentanților săi legali. Aceștia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Pentru garantarea și promovarea drepturilor enunțate în prezenta Convenție, statele părți vor acorda ajutor corespunzător părinților și reprezentanților legali ai copilului în exercitarea răspunderii care le revine de a crește copilul și vor asigura dezvoltarea instituțiilor, lăcașelor și serviciilor pentru ocrotirea copiilor.

Statele părți vor lua toate măsurile corespunzătoare pentru a asigura copiii, ai căror părinți muncesc, dreptul de a beneficia de serviciile și instituțiile de îngrijire a copiilor pentru care ei îndeplinesc condițiile cerute.

Articolul 19

Statele părți vor lua toate măsurile legislative, administrative, sociale și educative

corespunzătoare pentru protejarea copilului împotriva oricăror forme de violență, vătămare ori abuz fizice sau mintale, de abandon sau de neglijare, de rele tratamente sau de exploatare, inclusiv abuzul sexual, în timpul cât se află în îngrijirea părinților sau a unuia dintre ei, a reprezentantului sau reprezentanților săi legali sau a oricărei persoane căreia i-a fost încredințat.

Asemenea măsuri de protecție vor cuprinde, în mod corespunzător, proceduri eficiente pentru stabilirea de programe sociale vizând furnizarea de sprijin necesar copilului și celor cărora le-a fost încredințat, precum și pentru alte forme de prevenire, identificare, raportare, retrimiteri, anchetare, tratare și urmărire a cazurilor de rele tratamente aplicate copilului descrise mai sus, și vor cuprinde, și, în, mod corespunzător proceduri de intervenție judiciară.

Articolul 20

Orice copil care este, temporar sau definitiv, lipsit de mediul său familial, sau care, în propriul său interes, nu poate fi lăsat în acest mediu, are dreptul la protecție și ajutor special din partea statului.

Statele părți vor prevedea pentru acest copil o ocrotire alternativă în conformitate cu legislația lor națională.

O astfel de ocrotire poate include, între altele, plasarea într-o familie, "Kafala" din legea islamică, adopțiunea sau, dacă e necesar, plasarea în instituții adecvate îngrijirii copiilor. În alegerea uneia din aceste soluții este necesar să se țină seama în mod corespunzător de necesitatea unei anumite continuități în educarea copilului, ca și de originea sa etnică, religioasă, culturală și lingvistică.

Articolul 21

Statele părți care recunosc și/sau permit sistemul adopțiunii se vor asigura că interesul superior al copilului este rațiunea primordială în materie și:

- a) vor asigura ca adopțiunea unui copil să nu fie încuviințată decât de autoritățile competente, care verifică, conform legilor și procedurilor aplicabile și pe baza tuturor informațiilor pertinente și viabile, că adopțiunea poate să aibă loc având în vedere situația copilului în raport cu părinții săi, rudele și reprezentanții legali și, dacă este cazul, că persoanele interesate și-au dat consimțământul la adopțiune în cunoștință de cauză pe baza unei consultări necesare;
- b) Vor recunoaște că adopțiunea în străinătate poate fi considerată ca un alt mijloc de a asigura îngrijirea necesară copilului, dacă acesta nu poate fi îngrijit în mod corespunzător în țara sa de origine;
- c) vor asigura ca, în cazul adopțiunii în străinătate, copilul să beneficieze de garanțiile și normele echivalente cu cele existente în cazul unei adopțiuni naționale;
- d) vor lua toate măsurile corespunzătoare pentru a asigura ca, în cazul adopțiunii în străinătate, încredințarea copilului să nu conducă la un profit material necuvenit persoanelor implicate în aceasta;
- e) vor promova, după caz, obiectivele prezentului articol, încheind aranjamente și acorduri bilaterale sau multilaterale și se vor strădui, în acest cadru, să asigure ca încredințarea copilului în străinătate să fie efectuată de către autoritățile sau organele competente.

Articolul 22

Statele părți vor lua măsurile corespunzătoare pentru a asigura ca un copil care caută să obțină statutul de refugiat sau care este considerat refugiat în virtutea regulilor și procedurilor de drept internațional sau național aplicabile, fie că este singur sau însoțit de mamă și tată sau de orice altă persoană, să beneficieze de protecție și asistență umanitară corespunzătoare pentru a-i permite să se bucure de drepturile pe care i le recunosc prezenta Convenție și celelalte instrumente internaționale relative la drepturile omului sau cu caracter umanitar la care statele respective sunt părți.

În acest scop, statele părți vor prevedea, așa cum ele consideră potrivit, cooperarea în toate eforturile Organizației Națiunilor Unite și ale altor organizații interguvernamentale sau nonguvernamentale competente care colaborează cu Națiunile Unite pentru a proteja și ajuta un astfel de copil și a descoperi părinții sau alți membri ai familiei oricărui copil refugiat în vederea obținerii informațiilor necesare pentru reunificarea familiei sale. În cazurile în care nici un părinte și nici un alt membru al familiei nu poate fi găsit, copilului i se va acorda aceeași protecție ca oricărui alt copil care este permanent sau temporar lipsit de mediul său familial, indiferent pentru ce motiv,

în conformitate cu prezenta Convenție.

Articolul 23

Statele părți recunosc că un copil handicapat mintal sau fizic trebuie să se bucure de o viață plină și decentă în condiții care să-i garanteze demnitatea, să promoveze autonomia și să-i faciliteze participarea activă la viața colectivității.

Statele părți recunosc dreptul copilului handicapat de a beneficia de îngrijiri speciale și vor încuraja și asigura, în măsura resurselor disponibile, pentru copilul care posedă deficiențele prevăzute și pentru cei care îl au în grijă, extinderea asistenței pentru care se face cererea, asistență adecvată condiției copilului și situației părinților sau celor care îngrijesc copilul.

Recunoscând nevoile speciale ale copilului handicapat, asistența extinsă conform paragrafului 2 va fi gratuită de fiecare dată când este posibil, ținând cont de resursele financiare ale părinților lui sau ale celor care îl îngrijesc și va fi concepută astfel încât să asigure ca orice copil handicapat să aibă acces efectiv la educație, la formare profesională, la servicii de îngrijire a sănătății, la servicii de recuperare, la pregătire pentru angajare la muncă și la mijloace de recreere într-o manieră care să conducă la o integrare socială și o dezvoltare individuală cât se poate de complete, incluzând dezvoltarea sa culturală și spirituală.

În spiritul cooperării internaționale, statele părți vor promova schimbul de informații corespunzătoare în domeniul profilactic al sănătății, tratamentului medical, psihologic și funcțional al copiilor handicapați, incluzând difuzarea de informații privind metode de recuperare, servicii de educare și formare profesională, ca și accesul la aceste date, în scopul de a permite statelor părți să amelioreze capacitățile și competențele lor și să lărgască experiența lor în aceste domenii. În această privință se va ține seama în mod deosebit de nevoile țărilor în curs de dezvoltare.

Articolul 24

Statele părți recunosc dreptul copilului de a se bucura de cea mai bună stare de sănătate posibilă și de a beneficia de serviciile medicale și de recuperare .

Statele părți vor urmări realizarea integrală a acestui drept, și, în mod deosebit, vor lua măsurile corespunzătoare pentru:

- a) reducerea mortalității infantile;
- b) asigurarea pentru toți copiii a asistenței medicale și îngrijirii necesare de sănătate , accentul fiind pus pe dezvoltarea măsurilor primare de ocrotire a sănătății;
- c) combaterea maladiilor și malnutriției în cadrul măsurilor primare de ocrotire a sănătății, prin aplicarea tehnologiei ușor de procurat și prin furnizarea de alimente și apă potabilă, ținând seama de pericolele și riscurile de poluare a mediului ambiant;
- d) asigurarea de ocrotire corespunzătoare a sănătății mamelor în perioadele pre- și postnatală;
- e) asigurarea ca toate grupurile societății, în mod deosebit părinții și copiii, să fie informate, să aibă acces la educație, să fie sprijinite în folosirea cunoștințelor de bază despre sănătatea și alimentația copilului, avantajele alăptării, igiena și salubritatea mediului ambiant și prevenirea accidentelor;
- f) aplicarea măsurilor preventive de sănătate și asistență medicală părinților, precum și a educației și serviciilor de planificare familială.

Statele părți vor lua toate măsurile eficiente corespunzătoare în vederea abolirii practicilor tradiționale dăunătoare sănătății copiilor.

Statele părți se angajează să promoveze și să încurajeze cooperarea internațională în vederea asigurării progresive și deplinei realizări a dreptului recunoscut în prezentul articol. În această privință se va ține seama, în mod deosebit, de nevoile țărilor în curs de dezvoltare.

Articolul 25

Statele părți recunosc copilului care a fost plasat de către autoritatea competentă pentru a primi îngrijiri, protecție sau un tratament fizic sau mintal, dreptul la verificare periodică a tratamentului respectiv și oricăror altor împrejurări legate de plasarea sa.

Articolul 26

Statele părți vor recunoaște oricărui copil dreptul de a beneficia de securitatea socială, inclusiv asigurările sociale, și vor lua măsurile necesare pentru asigurarea deplinei realizări a acestui drept în conformitate cu legislația lor națională.

Prestațiile trebuie să fie acordate, când este cazul, ținându-se seama de resurse și de situația

copilului și a persoanelor responsabile de întreținerea sa, ca și de orice alt element aplicabil la solicitarea prestației oferite pentru copil sau în numele său.

Articolul 27

Statele părți recunosc dreptul oricărui copil la un nivel de viață adecvat dezvoltării sale fizice, mintale, spirituale, morale și sociale.

Părinților și oricărei alte persoane care au în grijă un copil, le revine, în primul rând, responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

Ținând seama de condițiile naționale și în limita mijloacelor lor, statele părți vor adopta măsurile corespunzătoare pentru a ajuta părinții și alte persoane care au în grijă un copil să valorifice acest drept și vor oferi, în caz de nevoie, o asistență materială și programe de sprijin, în special în ceea ce privește alimentația, îmbrăcăminte și locuința.

Statele părți vor lua măsurile adecvate pentru a asigura recuperarea pensiei alimentare a copilului de la părinții săi sau de la alte persoane care au o răspundere financiară față de el, indiferent dacă se află pe teritoriul lor sau în străinătate. În special, pentru cazurile în care persoana care are o răspundere financiară față de un copil trăiește într-un alt stat decât cel al copilului, statele părți vor promova aderarea la acorduri internaționale sau încheierea de asemenea acorduri, precum și adoptarea altor aranjamente corespunzătoare.

Articolul 28

Statele părți recunosc dreptul copilului la educație și în vederea asigurării exercitării acestui drept în mod progresiv și pe baza egalității de șanse, în special:

- a) vor face învățământul primar obligatoriu și gratuit pentru toți;
- b) vor încuraja diferite forme de învățământ secundar, atât general cât și profesional, le vor face deschise și accesibile oricărui copil și vor lua măsuri corespunzătoare, cum sunt instituirea gratuității învățământului și acordarea unui ajutor financiar în caz de nevoie;
- c) vor asigura tuturor accesul la învățământ superior în funcție de capacitatea fiecăruia, prin toate mijloacele adecvate;
- d) vor face deschise și accesibile tuturor copiilor informarea și orientarea școlară și profesională;
- e) vor lua măsuri pentru a încuraja frecventarea școlii cu regularitate și reducerea ratei de abandonare a școlii;

Statele părți vor lua măsuri corespunzătoare pentru a asigura aplicarea disciplinei școlare într-un mod compatibil cu demnitatea copilului ca ființă umană și în conformitate cu prezenta Convenție.

Statele părți vor promova și încuraja cooperarea internațională în domeniul educației, mai ales cu scopul de a contribui la eliminarea ignoranței și analfabetismului în lume și de a facilita accesul la cunoștințe științifice și tehnice și la metodele de învățământ moderne. În această privință se va ține în special seama de nevoile țărilor în curs de dezvoltare.

Articolul 29

Statele părți sunt de acord că educația copilului trebuie să urmărească:

- a) dezvoltarea personalității copilului, a aptitudinilor și a capacităților sale mentale și fizice, la nivelul potențialului maxim;
- b) dezvoltarea respectului pentru drepturile omului și a libertăților fundamentale, precum și pentru principiile consacrate în Carta Națiunilor Unite;
- c) dezvoltarea respectului față de părinți, față de identitatea, limba și valorile sale culturale, precum și față de valorile naționale ale țării în care trăiește, ale țării din care poate fi originar și ale civilizațiilor diferite de a sa;
- d) pregătirea copilului pentru a-și asuma responsabilitățile vieții într-o societate liberă, în spiritul înțelegerii, păcii. Toleranței, egalității între sexe și prieteniei între toate popoarele și grupurile etnice, naționale și religioase și persoanele de origine autohtonă;
- e) dezvoltarea respectului față de mediul natural;

Nici o dispoziție din prezentul articol sau din art. 28 nu va fi interpretată într-o manieră care ar aduce atingere libertății persoanelor fizice sau juridice de a crea și dirija instituții de învățământ, cu condiția ca principiile enunțate în paragraful 1 al prezentului articol să fie respectate și ca educația dată în aceste instituții să fie conformă normelor minimale pe care statul le prescrie.

Articolul 30

În statele în care există minorități etnice, religioase sau lingvistice sau persoane de origine autohtonă, unui copil care aparține unei asemenea minorități sau este autohton nu i se poate nega dreptul de a avea, în comun cu alți membri ai grupului său, propria sa cultură, de a profesa și de a practica propria sa religie sau de a folosi propria sa limbă.

Articolul 31

Statele recunosc dreptul copilului la odihnă și la timp liber, la joc și la activități recreative proprii vârstei sale, de a participa în mod liber la viața culturală și artistică.

Statele părți vor respecta și vor promova dreptul copilului de a participa în mod deplin la viața culturală și artistică și vor încuraja asigurarea unor posibilități corespunzătoare și egale pentru activitatea culturală, artistică, recreativă și de odihnă.

Articolul 32

Statele părți recunosc dreptul copilului de a fi protejat împotriva exploatarei economice și exercitării unei munci ce comportă riscuri sau îi împiedică educația sau îi dăunează sănătății sau dezvoltării sale fizice, mintale, spirituale, morale sau sociale.

Statele părți vor lua măsurile legislative, administrative, sociale și educative pentru a asigura aplicarea prezentului articol. În acest scop și ținând seama de dispozițiile pertinente ale celorlalte instrumente internaționale, statele părți, în mod special:

- a) vor prevedea o vârstă minimă sau vârste minime de angajare;
- b) vor prevedea o reglementare corespunzătoare a orarelor de lucru și a condițiilor de muncă;
- c) vor prevedea pedepse sau alte sancțiuni corespunzătoare pentru a asigura aplicarea efectivă a prezentului articol.

Articolul 33

Statele părți vor lua măsuri corespunzătoare, inclusiv măsuri legislative, administrative, sociale și educative pentru a proteja copiii contra folosirii ilicite a stupefiantelor și a substanțelor psihotrope, așa cum sunt acestea definite de tratatele internaționale pertinente și pentru a împiedica utilizarea copiilor pentru producția și traficul ilicit al acestor substanțe.

Articolul 34

Statele părți se angajează să protejeze copilul contra oricărei forme de exploatare sexuală și de abuz sexual. În acest scop, statele părți vor lua în special toate măsurile corespunzătoare pe plan național, bilateral și multilateral, pentru a preveni:

- a) incitarea sau constrângerea unui copil de a fi implicat într-o activitate sexuală ilegală;
- b) exploatarea copiilor în scopul prostituției sau al altor practici ilegale;
- c) exploatarea copiilor în scopul producției de spectacole sau de materiale cu caracter pornografic.

Articolul 35

Statele părți vor lua toate măsurile corespunzătoare pe plan național, bilateral și multilateral, pentru a preveni răpirea, vânzarea și traficul de copii în orice scop și în orice formă.

Articolul 36

Statele părți vor proteja copilul împotriva oricăror alte forme de exploatare dăunătoare oricărui aspect al bunăstării lui.

Articolul 37

Statele părți vor asigura ca:

- a) nici un copil să nu fie supus la tortură, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante. Pedepsa capitală sau închisoarea pe viață fără posibilitatea de a fi eliberat nu vor fi pronunțate pentru infracțiunile comise de persoane sub vârsta de optsprezece ani;
- b) nici un copil să nu fie privat de libertate în mod ilegal sau arbitrar;
Arestarea, deținerea sau întemnițarea unui copil trebuie să fie conforme cu legea, nu vor fi decât niște măsuri extreme și vor fi cât mai scurte posibil;
- c) orice copil privat de libertate să fie tratat cu omenie și cu respectul datorat demnității persoanei umane și de o manieră care să țină seama de nevoile persoanelor de vârsta sa. În special, orice

copil privat de libertate va fi separat de adulți, afară de cazurile când se consideră preferabil să nu fie separat, în interesul superior al copilului și el va avea dreptul de a menține contactul cu familia sa prin corespondență și prin vizite, în afara unor cazuri excepționale;

d) orice copil privat de libertate să aibă dreptul de a avea acces rapid la asistență juridică sau la altă asistență corespunzătoare, precum și dreptul de a contesta legalitatea privării sale de libertate în fața unui tribunal sau în fața altei autorități competente, independente și imparțiale și dreptul la o decizie rapidă privind orice asemenea acțiune.

Articolul 38

Statele părți se angajează să respecte și să asigure respectarea regulilor dreptului umanitar internațional care le sunt aplicabile în caz de orice conflict armat și se referă la copil.

Statele părți vor lua toate măsurile posibile pentru a asigura ca persoanele care nu au atins vârsta de 15 ani nu vor participa direct la ostilități.

Statele părți se vor abține de a înrola în forțele armate orice persoană care nu a atins vârsta de cincisprezece ani. Atunci când încorporează persoane de peste cincisprezece ani, dar sub optsprezece ani, statele părți se vor strădui să înroleze cu prioritate pe cei mai în vârstă.

Conform obligațiilor care le revine în virtutea dreptului umanitar internațional de a proteja populația civilă în caz de conflict armat, statele părți vor lua toate măsurile posibile astfel încât să asigure protecția și îngrijirea copiilor afectați de un conflict armat.

Articolul 39

Statele părți vor lua toate măsurile corespunzătoare pentru a promova refacerea fizică și psihologică și reintegrarea socială a unui copil victimă: a oricărei forme de neglijare, exploatare sau abuz, a torturii sau a oricărei alte forme de pedeapsă sau tratament cu cruzime, inumane sau degradante sau a unui conflict armat. Această refacere și această reintegrare se vor desfășura în condiții care favorizează sănătatea, respectul de sine și demnitatea copilului.

Articolul 40

Statele părți recunosc oricărui copil bănuít, acuzat sau dovedit că a comis o încălcare a legii penale dreptul de a fi tratat într-un mod corespunzător promovării simțului său de demnitate și al valorii personale, care să întărească respectul său pentru drepturile omului și libertățile fundamentale ale altora și care să țină seama de vârsta sa ca și de necesitatea de a promova reintegrarea sa și asigurarea unui rol constructiv în societate.

În acest scop și ținând seama de dispozițiile pertinente ale instrumentelor internaționale, statele părți vor asigura în special:

a) ca nici un copil să nu fie bănuít, acuzat sau declarat vinovat de o încălcare a legii penale datorită unei acțiuni sau omisiuni care nu erau interzise de către dreptul național sau internațional în momentul comiterii lor;

b) ca orice copil bănuít sau acuzat de o încălcare a legii penale să aibă cel puțin dreptul la garanțiile următoare:

I) să fie presupus nevinovat până ce vinovăția va fi stabilită legal;

II) să fie informat prompt și direct de acuzațiile care i se aduc sau, dacă este cazul prin intermediul părinților săi sau al reprezentanților legali și să beneficieze de o asistență juridică sau de orice altă asistență corespunzătoare pentru pregătirea și prezentarea apărării sale;

III) cauza sa să fie examinată fără întârziere de către o autoritate sau o instanță judiciară competentă, independentă și imparțială după o procedură echitabilă conform prevederilor legii, în prezența asistenței legale sau a altei asistențe corespunzătoare și, dacă acest lucru nu este considerat contrar interesului superior al copilului datorită în special vârstei și situației sale, în prezența părinților săi sau a reprezentanților legali;

IV) să nu fie constrâns să depună mărturie sau să mărturisească că este vinovat; să interogheze sau să facă să fie interogați martori ai acuzării și să obțină participarea și interogarea martorilor în apărare în condiții de egalitate;

V) dacă se dovedește că a încălcat legea penală, să poată face apel cu privire la decizie și la orice măsuri luate în consecință în fața unei autorități sau a unei instanțe judiciare superioare competente, independente și imparțiale, conform legii;

VI) să fie asistat în mod gratuit de un interpret dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată;

VII) ca statutul său de persoană privată să fie în mod deplin respectat în toate fazele procedurii.

Statele părți se vor strădui să promoveze adoptarea de legi, de proceduri, crearea de autorități și instituții special concepute pentru copiii bănuți, acuzați sau declarați că ar fi comis încălcări ale legii penale și în special:

- a) să stabilească o vârstă minimă sub care copiii vor fi considerați că nu au capacitatea de a încălca legea penală;
- b) să ia măsuri, de fiecare dată când este potrivit și de dorit, pentru a trata acești copii fără a recurge la procedurile judiciare cu condiția că drepturile omului și garanțiile legale să fie respectate în mod deplin.

Va fi prevăzută o întreagă gamă de dispoziții cum sunt cele de îngrijire, orientare și supraveghere, îndrumare, probare, plasament familial, programe de educație generală și profesională și alte alternative pentru îngrijirea instituționalizată pentru a asigura copiilor un tratament corespunzător bunăstării lor și proporțional cu situația lor și cu infracțiunea.

Articolul 41

Nimic din prezenta Convenție nu va afecta prevederile mai favorabile pentru realizarea drepturilor copilului care pot figura:

- a) în legislația unui stat parte sau
- b) în dreptul internațional în vigoare pentru acest stat

PARTEA A II-A

Articolul 42

Statele părți se angajează să facă cunoscute pe larg principiile și prevederile prezentei Convenții, prin mijloace active și corespunzătoare, adulților și copiilor.

Articolul 43

În vederea examinării progreselor înregistrate de statele părți în executarea obligațiilor contractate de ele în virtutea prezentei Convenții se va institui un Comitet al drepturilor copiilor care îndeplinește funcția care urmează.

Comitetul va cuprinde 10 experți de o înaltă moralitate și care posedă o competență recunoscută în domeniul acoperit de prezenta Convenție. Membrii Comitetelor vor fi aleși de statele părți din rândul cetățenilor lor și acționează cu titlu individual, ținându-se seama de necesitatea asigurării unei repartii geografice echitabile, precum și de principalele sisteme juridice.

Membrii Comitetului vor fi aleși prin vot secret de pe o listă de persoane desemnate de statele părți. Fiecare stat parte poate desemna un candidat dintre cetățenii săi.

Prima alegere a Comitetului va avea loc în termen de maxim șase luni de la data intrării în vigoare a prezentei Convenții și apoi la fiecare doi ani. Cel puțin cu patru luni înainte de data fiecărei alegeri, secretarul general al Organizațiilor Națiunilor Unite va invita în scris statele părți să propună candidații lor într-un termen de două luni. Secretarul general va întocmi apoi o listă alfabetică a persoanelor astfel desemnate, indicând statele părți care i-au desemnat și o va comunica statelor părți la prezenta Convenție.

Alegerile vor avea loc la reuniunile statelor părți, convocate de secretarul general la sediul Organizațiilor Națiunilor Unite. La aceste reuniuni, la care quorumul este alcătuit din două treimi din statele părți, persoanele alese în Comitet vor fi cele care obțin cel mai mare număr de voturi și majoritatea absolută a voturilor reprezentanților statelor părți prezente și votate.

Membrii Comitetului vor fi aleși pe o perioadă de patru ani. Ei vor fi realeși în cazul în care candidatura lor este prezentată din nou. Mandatul a cinci membri aleși la prima alegere va lua sfârșit după doi ani; imediat după prima alegere numele acestor cinci membri vor fi trase la sorț de către președintele reuniunii.

Dacă un membru al Comitetului decedează sau demisionează sau declară că, pentru orice alt motiv, nu-și mai poate exercita îndatoririle în cadrul Comitetului, statul parte care a prezentat candidatura lui va numi un alt expert dintre cetățenii săi pentru a ocupa postul vacant până la expirarea mandatului respectiv, sub rezerva aprobării de către Comitet.

Comitetul va stabili regulamentul său interior.

Comitetul va alege biroul său pe o perioadă de doi ani.

Reuniunile Comitetului se vor ține în mod normal la sediul Organizațiilor Națiunilor Unite

sau în orice alt loc corespunzător stabilit de Comitet. Comitetul se va reuni în mod normal în fiecare an. Durata sesiunilor sale va fi stabilită și modificată, dacă este necesar, de reuniunea statelor părți la prezenta Convenție, sub rezerva aprobării de către Adunarea generală.

Secretarul general al Organizațiilor Națiunilor Unite va asigura personal și serviciile necesare exercitării efective a funcțiilor Comitetului conform prezentei Convenții.

Cu aprobarea Adunării generale, membrii Comitetului creat conform prezentei Convenții vor primi indemnizații din resursele Organizației Națiunilor Unite, în condițiile și modalitățile fixate de Adunarea generală.

Articolul 44

Statele părți se angajează să supună Comitetului, prin intermediul secretarului general al Organizației Națiunilor Unite rapoarte asupra măsurilor pe care le-au adoptat și care dau valabilitate drepturilor recunoscute în prezenta Convenție și asupra progreselor realizate în exercitarea acestor drepturi:

a) în termen de doi ani începând de la data intrării în vigoare a Convenției pentru statele părți interesate;

b) în continuare, la fiecare cinci ani.

Rapoartele întocmite conform prezentului articol vor indica, dacă este cazul, factorii și dificultățile care afectează îndeplinirea obligațiilor conform prezentei Convenții. Rapoartele vor cuprinde de asemenea informații suficiente pentru a oferi Comitetului o înțelegere cuprinzătoare asupra aplicării Convenției în țara respectivă.

Un stat parte care a prezentat Comitetului un raport inițial cuprinzător nu este obligat să repete, în rapoartele pe care le prezintă după aceea, conform alineatului b) din paragraful 1 al prezentului articol, informațiile de bază comunicate anterior.

Comitetul poate cere statelor părți informații suplimentare importante pentru aplicarea Convenției.

Comitetul va supune, la fiecare doi ani, Adunării generale, prin intermediul Consiliului Economic și Social, rapoarte privind activitățile sale.

Statele părți vor asigura publicului din țările lor un acces larg la rapoartele lor.

Articolul 45

Pentru a promova aplicarea efectivă a Convenției și a încuraja cooperarea internațională în domeniul vizat de Convenție:

a) Instituțiile specializate, Fondul Națiunilor Unite pentru copii și alte organe ale Națiunilor Unite vor avea dreptul de a fi reprezentate la examinarea aplicării acelor dispoziții din prezenta Convenție care țin de mandatul lor. Comitetul poate invita instituțiile specializate, Fondul Națiunilor Unite pentru copii și alte organisme competente pe care le va considera corespunzătoare să ofere consultanța specializată privind aplicarea Convenției în domeniile care țin de mandatele lor. Comitetul poate invita instituțiile specializate, Fondul Națiunilor Unite pentru copii și aceste organe ale Națiunilor Unite să-i prezinte rapoarte asupra aplicării Convenției în sectoarele care țin de domeniul lor de activitate;

b) Comitetul va transmite, dacă apreciază necesar, instituțiilor specializate, Fondului Națiunilor Unite pentru copii și altor organisme competente orice rapoarte ale statelor părți ce conțin o cerere sau care indică o nevoie de consultanță sau asistență tehnică însoțite, dacă este cazul, de observațiile și sugestiile Comitetului care se referă la această cerere sau indicație.

c) Comitetul poate recomanda Adunării generale să ceară secretarului general să dispună efectuarea pentru Comitet a unor studii asupra problemelor specifice referitoare la drepturile copilului.

d) Comitetul poate face sugestii și recomandări de ordin general bazate pe informațiile primite în conformitate cu articolele 44 și 45 din prezenta Convenție.

Aceste sugestii și recomandări de ordin general vor fi transmise oricărui stat parte interesat și rapoartele Adunării generale, însoțite, dacă este cazul, de comentariile statelor părți.

PARTEA A III-A

Articolul 46

Prezenta Convenție va deschisă spre semnare tuturor statelor.

Articolul 47

Prezenta Convenție trebuie să fie ratificată. Instrumentele de ratificare vor fi depuse la secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

Articolul 48

Prezenta Convenție va rămâne deschisă aderării oricărui stat. Instrumentele de aderare vor fi depuse la secretarul general al Organizațiilor Națiunilor Unite.

Articolul 49

Prezenta Convenție va intra în vigoare în a treizecea zi după depunerea la secretarul general al Organizațiilor Națiunilor Unite a celui de-al douăzecilea instrument de ratificare sau adresare.

Pentru fiecare stat care ratifică prezenta Convenție sau care aderă la aceasta după depunerea celui de-al douăzecilea instrument de ratificare sau de aderare, Convenția va intra în vigoare în a treizecea zi care va urma depunerii de către acest stat a instrumentului său de ratificare sau de aderare.

Articolul 50

Orice stat parte poate să propună un amendament și să depună textul acestuia la secretarul general al Organizațiilor Națiunilor Unite. Secretarul general va comunica propunerea de amendament statelor părți, cerându-le să-i facă cunoscut dacă sunt favorabile convocării unei conferințe a statelor părți în vederea examinării propunerii și a supunerii ei la vot. Dacă, în patru luni după această comunicare, cel puțin o treime din state părți se pronunță în favoare convocării unei asemenea conferințe, secretarul general convoacă conferința sub auspiciile Organizației Națiunilor Unite. Orice amendament adoptat de majoritatea statelor părți prezente și votate la conferință va fi supus aprobării Adunării generale.

Un amendament adoptat conform paragrafului 1 al prezentului articol va intra în vigoare după ce este de o majoritate de două treimi a statelor părți.

Atunci când un amendament intră în vigoare, acesta are forță obligatorie pentru statele părți care l-au acceptat, celelalte state rămânând legate de dispozițiile din prezenta Convenție și de toate amendamentele anterioare acceptate de ele.

Articolul 51

Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite va primi și va comunica tuturor statelor textul rezervelor care au fost făcute de state în momentul ratificării sau aderării.

Nici o rezervă incompatibilă cu obiectul și scopul prezentei Convenții nu va fi permisă.

Rezervele pot fi retrase în orice moment printr-o notificare adresată secretarului general al Organizației Națiunilor Unite, care va informa apoi toate statele părți la Convenție. O asemenea notificare va căpăta efect de la data la care este primită de secretarul general.

Articolul 52

Un stat parte poate denunța prezenta Convenție printr-o notificare scrisă adresată secretarului general al Organizației Națiunilor Unite. Denunțarea devine efectivă la un an de la data la care notificarea a fost primită de secretarul general.

Articolul 53

Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite este desemnat ca depozitar al prezentei Convenții.

Articolul 54

Originalul prezentei Convenții, ale cărei texte în arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă sunt egal autentice, va fi depus la secretarul general al Organizației Națiunilor Unite. Drept care, plenipotențiarilor subsemnați, în mod corespunzător împuterniciți de guvernele respective, au semnat prezenta Convenție.

Organizațiile partenere pentru Calitatea pentru Copii FICE (Federația Internațională a Comunităților Educative)

Obiectivul principal al FICE este de a promova asistența copilului și tânărului în întreaga lume. FICE:

- Recunoaște individualitatea copiilor, a tinerilor și a părinților acestora și nu îi obligă să se supună normelor prestabilite;
- Sprijină familia ca fiind structura socială fundamentală pentru creșterea copiilor;
- Susține asistența și educația de cea mai înaltă calitate pentru copii și tineri fără cămin;
- Caută soluții individuale care se potrivesc nevoilor fiecărui copil sau tânăr;
- Încurajează dezvoltarea continuă a serviciilor pentru copii prin cercetare și inovația teoretică;
- Își fundamentează activitatea pe Convenția Națiunilor Unite pe tema Drepturilor Copilului;
- Respectă o neutralitate strictă politică și religioasă;
- Apreciază diversitatea și respinge orice formă de discriminare în funcție de rasă, culoare, sex, limba religie, apartenența politică sau proveniența socială.

Pentru a-și atinge scopurile, FICE-International:

- Activează prin intermediul organizațiilor naționale ale căror membri sunt implicați în oferirea de servicii pentru copii și tineri, sau activează în domeniul serviciilor anexe precum instruirea personalului sau serviciile de management;
- Sprijină organizațiile naționale membre prin crearea de rețele de contact;
- Organizează congrese internaționale importante, de obicei la fiecare doi ani;
- Sprijină proiecte care presupun contacte internaționale între copii, tineri și cei care le acordă îngrijire, precum Balkan Friendship Camps (taberele de prietenie balcanică);
- Încurajează schimbul internațional de muncitori și/sau copii și tineri;
- Oferă Programul de Schimb Profesional pentru muncitorii cu experiență;
- Organizează seminarii internaționale, *workshop*-uri pentru experți și sesiuni de lucru pe teme ce vizează serviciile pentru copii și adulți;
- Se consultă cu UNESCO, Uniunea Europeană, Consiliul Europei, ECOSOC și alte organisme internaționale;
- Oferă informații și oportunitatea de conectare la rețea prin intermediul website-ului propriu;
- Diseminează idei noi și rezultate ale cercetărilor prin intermediul publicațiilor sale.

IFCO (Organizația Internațională de Plasament)

Organizația Internațională de Plasament (IFCO) este singură organizație devotată numai promovării și sprijinirii asistenței familiale și adoptive din lume. IFCO a fost înființată în 1981 în Oxford (Marea Britanie) ca o platformă pentru schimbul de informații, cunoștințe și experiență dintre toate organizațiile de asistență adoptivă și părțile implicate în adopții din lumea întreagă. În cei 25 de ani de la înființare, IFCO a avut un impact deosebit asupra dezvoltării asistenței familiale din întreaga lume. IFCO organizează rețele regionale, conferințe internaționale și seminarii de instruire, publică o revistă, un buletin informativ electronic și are un site cu informații. IFCO are mulți membri tineri, aceștia fiind prezenți și implicați la toate nivelele și în toate activitățile.

IFCO are membri în peste 60 de țări. Pe lângă faptul că și-a luat angajamentul de a oferi servicii de calitate bazei largi de membri, organizația a dezvoltat în ultimii ani o componentă puternică de proiect, coordonată din sediul central situat în Haga, Olanda. Prin intermediul membrilor săi și organizațiilor partenere și prin muncă din cadrul proiectelor, IFCO oferă consultanță și asistență în dezvoltarea serviciilor de asistență în multe părți ale lumii. Consultanța este întotdeauna acordată în strânsă colaborare cu țara implicată și partenerii din zona. Un grup de experți internaționali este disponibil pentru a oferi expertiză pe termen scurt în astfel de proiecte.

Mai multe despre IFCO puteți afla pe website-ul www.ifco.info sau de la sediul de coordonare din Haga, Olanda.

SOS Children's Villages

Prima organizație SOS Children's Village a fost înființată în 1949 în Imst, Austria. Se baza pe un angajament față de copiii nevoiași – copii care-și pierduseră domiciliul, siguranța și familiile în urma celui de-al Doilea Război Mondial.

Astăzi, SOS-Kinderdorf International este organizația mamă pentru mai mult de 130 asociații naționale SOS Children's Village afiliate din întreaga lume. Ea oferă asistență familiară pentru copiii care și-au pierdut părinții sau nu mai pot locui cu ei. De asemenea sprijină copiii vulnerabili și familiile lor prin programe ce urmăresc consolidarea aptitudinilor de adaptare, asigurarea accesului lor la servicii vitale și oferirea sprijinului medical, educațional și psiho-social.

SOS Children's Villages lucrează în spiritul Convenției Națiunilor Unite pe tema Drepturilor Copilului și promovează aceste drepturi în toată lumea. Are un statut consultativ pentru Consiliul Economic și Social al Națiunilor Unite și este membru al Grupului de Acțiune pentru Drepturile Copilului, susținând Strategia Uniunii Europene pentru Drepturile Copilului.